

1878-2008

Varte ogenj, varte luč, svet Ferjan vam bo v pomoč

130 let Prostovoljnega gasilskega društva Dolnji Logatec

*Ob tej priložnosti je
leto v Namen društva.*

*Namen društva je življenjske in pomožne
Wohlsvaperje
biti bliznjega v slučaju požara braniti.
zupoljub il št.
Dolop je odlično!*

Ad 1: Treglad sklopov padelje... Neizbrav...
 Delamo na gasilskem polju skryom
 v veseljem in porrtovah no tjo brez narlike.

Jakobu Verbicu
 D. Lovatec.

Poporel korolec;
 vpenj bil podtak;
 njen. Dvustvo alar;
 mirano sklici, sice,
 delovalo

vodil
 gasenje
 nar. Ant.
 Musec.

veji

10

del 2 knj. 7 knj.

Dvustvo Gor. Lovatec je pri hri
 teho - am delovalo - brez m
 bilo po tre b e.

1948 Okt

3. 20.11. 1931.

Varte ogenj, varte luč,
svet Ferjan vam bo v pomoč

130 let Prostovoljnega gasilskega društva Dolnji Logatec

Z gasilskim pozdravom!

Meta 2008

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

614.842(497.4Dolnji Logatec)“1878/2008”

PROSTOVOLJNO gasilsko društvo Dolnji Logatec (Logatec)
Varte ogenj, varte luč, svet Ferjan vam bo v pomoč : 130 let
Prostovoljnega gasilskega društva Dolnji Logatec / [uredniki Branka
Novak, Franc Jesenovec, Lado Korenč ; fotografije Andrej Korenč in
arhiv društva]. - Logatec : Prostovoljno gasilsko društvo Dolnji
Logatec, 2008

1. Gl. stv. nasl. 2. Novak, Branka
239174144

130 LET
PGD Dolnji Logatec

**Varte ogenj, varte luč,
svet Ferjan
vam bo v pomoč**

130 let Prostovoljnega gasilskega društva
Dolnji Logatec

Logatec, junij 2008

1878-2008

I. UVOD

Hotedršica
d 61
PGD D. Logatec
Varte ogenj

614.842(497.4Dolnji Logatec)"1878/2008

0063401

COBISS c

Ogenj, ta prastari sopotnik človeka

130 let mineva, odkar je bilo ustanovljeno prvo gasilsko društvo na Notranjskem. Na to, da so bili prvi, so člani in članice Prostovoljnega gasilskega društva Dolnji Logatec ponosni. Tudi zato so sedanje generacije gasilcev in gasilk, usposobljene za najtežja in najzahtevnejša dela, ki jih prinaša sodoben način življenja, v vsakem trenutku življenja sposobne in pripravljene pomagati pri reševanju in zaščiti ljudi in premoženja.

Naša država je v organizaciji gasilstva zagotovo posebnost. Skoraj je ni vasi na Slovenskem, ki ne bi imela organizirane skupine gasilcev ... To, da visoko profesionalno angažiranje in delovanje omogočamo z ljubiteljsko organiziranim sistemom, pa je fenomen, ki nam ga zavidajo mnoge bolj razvite in bogatejše države. Da ta sistem tudi brez zapletov deluje, dokazujejo mnoge aktivnosti, reševalne akcije in posredovanja gasilskih enot. Skoraj ni dneva, da časniki ne prinesejo vsaj ene novice o učinkovitem hitrem in strokovnem posredovanju gasilskih enot.

Od noči, ko je po ozkih ulicah Dolenjega Logatca hodil čuvaj in opazoval, če se dogaja kaj sumljivega, pa do danes, ko gasilci postajajo nepogrešljiv del reševalnih ekip v prometnih nesrečah, pomagajo ljudem v sušnih obdobjih s prevozi vode in so takoj razpoložljiva pomoč v naravnih nesrečah in ujmah, je minilo skoraj stoletje in pol. Spremenilo se je vse. Spremenile so se meje, države, spreminjali so se politični sistemi, celo imena tega društva so se spreminjala. Društvo pa je ostalo in kljubovalo vsem lastnikom in vsem politikam. In obstalo. Tako kot ogenj, ta prastari spremljevalec človekovega življenja.

Ja, spremenilo se je vse. Čas pred tem je gradil naš čas, društvo, ustanovljeno leta 1878 je puščalo sledi na mnogih področjih življenja, se vzpenjalo in preživljalo krizne čase, praznovalo in se razvijalo. Nekaj utrinkov smo s pomočjo arhivov društva iztrgali pozabi in zapisali v tej publikaciji z namenom, da obogatimo pisano zgodovino društva. Za tiste, ki prihajajo.

**Franc Jesenovec,
Lado Korenč
in Branka Novak**

1979
Josip Zupanić
Dol. Logatec.

Pogorela delavnica in
del knižbe pisč.

škoda je povzročil
požar g^{ra} 30.000

Društvo je bilo obveščeno
iz plat prona in sicer.

delovalo je z najtornjo
brigadno

Harucan
Dol. Logatec
(član 193-2. sep.)

Veran Kavlar
na let. stabiliz.
obveščeno je bil
skupine.

Ob tej priložnosti je
bilo v akciji
nova postrežba
Wolksvaper hi je
bila daleč prej
zupanić in D.
Dolob je odlično!

Leto 1964

Janek m. Zupanić

da postoji kol. dogatec
se je vnel vagan
malopen z predivom
"juta". Terjetur je prgor
zavetila iskra iz

2. BESEDE JUBILEJU

lobomit
bila nalozena v rthn ood
U.A.P.E., ter je bila nameneje
na j. Mladenovoi Srbija
Gonilci so bili oh vesiceni
ter sloz bojoiem zeleruiozju
probita se je briggolua!
Terji oel malejola se je
obvarovalo pred unieijem
Spvota se mi ocenilo, ker mi
zuvana wreokost p'ise.

Človek človeku človek

Dragi gasilci in gasilke, spoštovani bralci,

v tej knjigi boste brali o delu, vlogi in pomenu mnogih generacij gasilcev in gasilk. 130 let mineva odkar logaški gasilci pomagamo sočloveku, v stiskah in ob elementarnih nesrečah. Kako pomembno delo opravljamo, vam bodo najbolje znali povedati tisti, ki so kadar koli potrebovali našo pomoč. Ne samo takrat, ko gori, ko je najhuje, tudi potem, ko ostane pogorišče, ko ostanejo žalost in stiska in tisoč vprašanj, kam in kako, gasilci velikokrat priskočimo na pomoč. Očistimo pogorišče, pomagamo zbirati sredstva in graditi nov dom.

V vseh teh letih smo z roko v roki s krajanji skrbeli za varnost kraja in plemenitili drug drugega. Krajanji ste nam že neštetokrat priskočili na pomoč, ko smo rabili novo sodobnejšo opremo, saj tehnika zelo hitro napreduje. Gasilci pa smo učinkoviti samo z uporabo najbolj sodobnih sredstev za reševanje in gašenje.

Morda tudi zato trdno in enotno stojimo sredi življenja. Nikoli se nismo in se ne bomo ukvarjali s politiko, z vsako oblastjo pa korektno in strokovno sodelujemo. V dobro vseh nas, krajanov in krajanek Logatca in, kadar je potreba, tudi tistih oddaljenejših, če so v stiski.

Ob jubileju bi se rad zahvalil vsem gasilcem, našim predhodnikom, ki so nas naučili osnovnih gasilskih veščin in občutka odgovornosti, da pomagamo sočloveku. Naj bodo taki tudi zanamci! Ta hiter tempo življenja, ta naglica in odtujenost med ljudmi bodo zahtevali v prihodnosti še več toplega prijateljskega sodelovanja in pomoči sočloveku.

*Vesel in ponosen sem, da sem član društva, ki veliko pozornosti namenja prav odnosom med ljudmi in dobro ve, kaj pomeni misel **Človek človeku človek**.*

Naj tako tudi ostane.

**Predsednik PGD Dolnji Logatec
Bernard Jereb**

130 let vrednot, ki ne zbledijo

Organizirano gasilstvo ima svoje korenine v spoznanju ljudi, da se posamezniki sami ne morejo ubraniti ognjeni ali vodni ujmi. Za premagovanje teh nesreč je potrebna organizirana pomoč, ki temelji na strokovnosti ter številčnejši povezanosti skupin, ki danes delujejo v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Biti gasilec je plemenito. To najbolj občutijo tisti, ki se znajdejo v nesreči in so deležni požrtvovalne in pogumne pomoči gasilcev. Biti gasilec pa je tudi težko in odgovorno, zlasti v nevarnih in stresnih trenutkih, ki zahtevajo hitre in prisebne odločitve.

Gasilci ne štejemo števila ur, prebitih na intervencijah, ob požarih ali drugih nesrečah, na raznih tečajih in usposabljanjih, pri vzdrževanju gasilskega doma, vozil in opreme, ne štejemo listov popisane papirja in napisanih prošenj, prevoženih kilometrov z lastnimi vozili, števila porabljenih dni letnega dopusta v gasilske namene in še bi lahko naštevali. Gasilec, gasilec z dušo in telesom, se ne ozira na žrtve, saj za dosego cilja vodi samo ena misel – pomagati ljudem v nesreči. In šele ko nekomu pomogaš, iskrica upanja in veselja v njegovih očeh pomeni več kot tisoč izrečenih besed.

Gasilska zveza Logatec je PGD Dolnji Logatec veskozi aktivno podpirala in mu pomagala pri ustvarjanju primernih delovnih pogojev ter boljši opremljenosti operativnih gasilcev. Prav tako je pozdravila pobudo za izdajo kronike društva. Z izdajo kronike se namreč društvo oddolži predhodnikom za njihovo humano in požrtvovalno prostovoljno delo, hkrati pa se tako uvrsti med tista, katerih zgodovina je zapisana in iztrgana stroju pozabljenja. Predhodnikom pa tako tudi dokaže, da zna ceniti njihovo delo, njihovo življenje, dediščino, na kateri se gradi sedanost in bodočnost, ohranjati pozitivne vrednote, ki so gasilcem skupne. Izdana kronika je tudi bogata popotnica bodočim generacijam gasilcev.

Spoštovani člani in članice društva, naj vam bodo 130-letne izkušnje v ponos in naj vam dajejo moč za opravljanje humanega gasilskega dela tudi v prihodnje. Iskreno vam čestitam ob 130-letnici društva ter želim veliko uspehov v prihodnjih desetletjih.

**Predsednica Gasilske zveze Logatec
Marinka Cempre Turk**

130 let uspešnega dela

Človeštvo se že od vsega začetka ob sožitju z okolico in naravo srečuje z nesrečami, kot so poplave, požari, potresi. Človek se je v svojem razvoju do današnje visoko razvite družbe zelo kmalu zavedel, da v primeru reševanja nesreč ali celo katastrof večjih razsežnosti potrebuje soseda, sočloveka, da z združenimi močmi lažje rešujeta nastale probleme. Iz zgodovine nam ni natančno znano, kdaj in kje je prišlo do prvih organizacijskih oblik, ki so združevale določeno število populacije pri zoperstavljanju nastalim, nenapovedanim nesrečam.

Na Slovenskem poznamo kmalu organizirane požarne straže, ki so bile namenjene predvsem odkrivanju in gašenju požarov. Iz njih se razvijejo pred 150 leti gasilska društva. Danes v naši deželi poznamo prostovoljna in industrijska društva, v večjih mestih pa imamo gasilstvo organizirano tudi v poklicnih oblikah, v gasilskih brigadah. Še vedno pa je najbolj množično prostovoljno gasilstvo, ki ima vsa priznanja in je edinstveno tudi v primerjavi z ostalimi deželami Evrope. V sodobni, demokratični in vsestransko razviti družbi imajo člani prostovoljnih gasilskih društev pri organizirani civilni zaščiti in reševanju v lokalni skupnosti najpomembnejšo in nenadomestljivo vlogo.

V Občini Logatec ima PGD Dolnji Logatec najdaljšo tradicijo gasilstva, je najvišje kategorizirano društvo, ima verjetno najboljšo in tudi največ potrebne opreme. V obdobju organiziranega delovanja društva bi težko našteali vse organizirane akcije in reševanja, koliko prostovoljnih ur so porabili člani za usposabljanje, gradnjo gasilskega doma ter gašenje in reševanje. Spisek vseh, ki so v tem obdobju bili aktivni gasilci, je zelo dolg. V tem obdobju se je med članstvom zamenjalo kar nekaj generacij in veliko članov logaških družin. Vsem prav lepa hvala.

Današnjim članom PGD Dolnji Logatec pa najprej iskrene čestitke ob praznovanju 130-letnice organiziranega gasilstva. Hvala za vaše pomembno delo in prispevek k oblikovanju današnje lokalne skupnosti. Vaš praznik je tudi naš praznik, zato ga praznujmo pokončno in slovesno, predvsem s ciljem, da se bo gasilstvo tudi v prihodnje dobro in kvalitetno razvijalo, da bo naše sodelovanje vsaj tako dobro, kot je bilo do sedaj, če že ne boljše.

Moje iskrene čestitke.

Župan
Janez Nagode

Tovariške vezi

Kraj Pristava leži na območju Kozjanskega v občini Podčetrtek, ki šteje pet prostovoljnih gasilskih društev. Vsa spadamo v gasilsko zvezo Šmarje pri Jelšah, v kateri sicer deluje 25 društev. Naše društvo je bilo ustanovljeno leta 1925, šteje 80 članov ter 35 pionirjev, pionirk, mladink in mladincev. Smo zelo aktivni. Vseskozi se trudimo, da bi se čim bolje opremili in izboljšali vozni park ter usposobili na preventivi.

Leta 1987 smo videli oglas vašega društva, da prodajate avtociстерno TAM 5500. Nakup je bil tudi začetek trdnega prijateljstva med društvoma. V življenju je lepo in dobro, če si ustvariš družino in pridobiš prijatelje, ki te spremljajo na zastavljeni poti. Marsikdo vpraša, kaj mora človek storiti, da se to uresniči. Moje izkušnje pravijo, da moraš biti v prvi vrsti človek, ki ima rad ljudi, jih spoštuje in želi dobro deliti z njimi, v slabem pa jim stati ob strani. Te misli so me obšle, ko me je predsednik Bernard poklical, da s člankom sodelujem v vaši brošuri, ki bo izdana ob 130-letnici delovanja društva. Obdala me je toplina pri srcu ob misli na pobrateno društvo Dolnji Logatec in prehojenih več kot 20 let.

Kaj je bilo potrebno za prijateljstvo, tovarištvo in nazadnje pobratenje? Ne tako veliko, kot bi si kdo mislil. Dovolj za začetek je bila odprodaja oziroma nakup dobre stare gasilske avtociстерne, v nadaljevanju pa vse tisto, kar sem uvodoma napisala. Srečali smo se pravi ljudje, gasilski tovariši enakih nazorov in pogledov, ki želijo imeti dobra, uspešna društva, ki lahko ljudem v vsakem trenutku priskočijo na pomoč. Kljub veliki razdalji smo se pred več kot 20 leti dogovorili, da bomo obdržali stike, vsaj enkrat letno.

Avtociстерna TAM nam je zelo dobro služila veliko let, prijateljstvo pa se je poglobljalo in stiki so bili pogostejši. Ideja o pobratenju je bila obojestranska in izpeljana v zadovoljstvo obeh društev. Tako smo uradno podpisali listino o sodelovanju februarja 1998 na občnih zborih obeh društev.

S ponosom vedno govorimo o svojem pobratenem društvu, kajti v letih našega druženja je slednje ogromno postorilo pri preventivi, izobraževanju in seveda investicijah. Vsako vašo in našo pridobitev smo skupaj proslavili in se je skupaj veselili. Veliko bolj lahko napredujemo, če v društvu med člani in dobrim vodstvom vladata prijateljstvo in spoštovanje. Pohvalimo se lahko, da imata obe društvi dobro vodstvo, ki ga članstvo v celoti podpira. Imamo jasne cilje, ki jih uresničujemo s pomočjo občine, krajanov in sponzorjev.

Veliko je potrebnih prostovoljnih ur. Mnogo odrekaj članov društva, če hočemo, da je društvo takšno, kot si ga zamišljamo oziroma si ga želijo tisti, ki potrebujejo našo pomoč, ko so ogroženi. Marsikdaj ta požrtvovalnost ni dovolj cenjena, a vendar se moramo zavedati, da gasilci nismo zaradi lovorik, ampak zato, ker smo po duši in srcu ljudje, ki želimo pomagati. Seveda pa smo veseli, če dobimo kakšno pohvalo ali priznanje. Vaše društvo je dobilo veliko priznanj, zato ste lahko ponosni na svoje delo, članstvo in društvo.

Avtocisterna TAM tako s seboj nosi prijateljstvo. Mi smo jo pred leti prodali na Hrvaško in tudi s tamkajšnjimi gasilci obdržali prijateljske stike. Zato pravim: lepo je imeti prijatelje, s katerimi lahko deliš uspehe.

Ob vaši 130-letnici Vam čestitamo in želimo še mnogo uspehov!

Predsednica Dragica Gobec in člani PGD Pristava

Na pomoč!

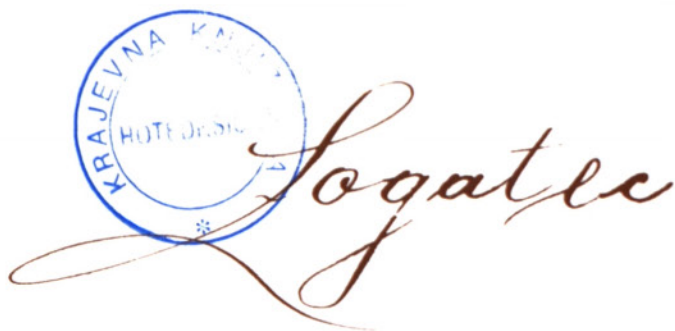
Logatec

24/3 1915.

3. LOGATEC
naš gasilski okoliš
nekoč in danes

*Fotografiji na prejšnji strani:
Panorama Logatca iz začetka
dvajsetega stoletja in
Kramarjeva domačija iz časa
ustanovitve gasilskega
društva.*

Naselje Logatec se prvič omenja kot Longaticum v rimski dobi. Skozenj je vodila rimska cesta iz Emone proti Ogleju. Čez logaško ozemlje je bila v srednjem veku speljana pot iz Ljubljane v Planino in Vipavo, ki se je v Logatcu odcepila proti Rovtam in Poljanski dolini. Naselitev se je osredotočila na kotlinsko dno, kjer so se razvili obcestni zaselki, ti pa so v novejši dobi prerasli v celovito urbano naselje.

Do prihoda železnice je bil Logatec pomembno furmansko naselje. Po dograditvi južne železnice leta 1857 pa je tovarništvo v kraju propadlo, pomembnejši gospodarski panogi pa sta postali poljedelstvo in predvsem gozdarstvo. Med svetovnimi vojnami je postal Logatec središče okraja. Po drugi svetovni vojni je število prebivalcev hitro naraščalo, zlasti po letu 1970 je to rast spremljala gradnja številnih stanovanjskih blokov in hiš. Razvijali so se Kombinat lesne industrije, kartonažna tovarna in manjša tekstilna tovarna – Konfekcija Logatec. Močno se je razvila tudi obrt. K vsemu temu je pripomogla lega ob cesti in železnici. Kljub pestrosti gospodarskih panog se danes precej krajanov vozi na delo v druge kraje, največ v Ljubljano.

Danes mesto Logatec (nekdanji Dolnji Logatec) izjemno hitro napreduje v vseh pogledih. Gradnja dveh obrtnih con (za KLI-jem in v Zapolju) je močno zaznamovala kraj in njegov razvoj. Zelo se povečuje gradnja stanovanj in stanovanjskih hiš, nastajajo nove sosele, saj dobre prometne povezave bližajo kraj Ljubljani. Povečevanje števila prebivalcev seveda zahteva hitro in učinkovito reševanje infrastrukturnih problemov, z večanjem števila ljudi se povečujejo potrebe po otroškem varstvu, osnovnem šolstvu, zdravstvu ...

Področje današnje Krajevne skupnosti Naklo obsega 25,3 kvadratnega kilometra površine in šteje približno 6050 prebivalcev. Leži na 476 metrih nadmorske višine. Danes je nekdanji Dolnji Logatec upravno središče občine. Poleg tega so tu tudi pomembne ustanove: zdravstveni dom, glasbena šola, matična knjižnica in Narodni dom, v katerem

poteka bogat kulturni program, saj v kraju delujejo mnoga izvrstna, v državnem in meddržavnem merilu prepoznavna društva in dejavnosti - godbena, zborovska ter mažoretna. Tudi področje športnih dejavnosti dobiva z novo športno dvorano nov elan. Logaški športniki so še zlasti uspešni v košarki, odbojki, namiznem tenisu in smučanju.

Staro meštno jedro tvorijo zanimive stavbe: stara občina, župnišče in cerkev sv. Nikolaja. Na Čevici je pod cerkvijo sv. Jožefa vodnjak - Tolazijeva štirna, ki vsako leto na kresni večer gosti etnološko glasbeno prireditev *Večer pri vodnjaku*. Na križišču Cankarjeve in Notranjske ceste stoji spomenik - kapela sv. Jožefa, ki je bila leta 1922 preurejena v spomenik žrtvam prve svetovne vojne. Načrt zanjo je pod vodstvom arhitekta Jožeta Plečnika izdelal njegov učenec Ciril Oblak. Prava paša za oči sta tudi notranjosti obeh cerkva.

Popotniki Logatec prepoznajo po Napoleonovem drevoredu, ki je bil zasnovan v času Ilirskih provinc in ga sestavlja 290 lip in lipovcev, s 1900 metri pa je eden najdaljših in najbolj znanih obcestnih dvorednih drevoredov ter razglašen za spomenik oblikovane narave. Od naravnih znamenitosti velja omeniti še ponor Jačka, kjer v podzemlje izginja potok Logaščica, ki odteka v zahodne izvire Ljubljanice pri Močilniku na Vrhniku. Ob obilnejših padavinah gladina vode močno naraste, v preteklosti (nazadnje leta 1979) je pogosto poplavlila številne hiše in ceste v Dolenjem Logatcu. Posebna zanimivost je tudi Logaška jama, ki so jo odkrili leta 1962. Ima 30 metrov globoko brezno, pod katerim je skoraj vodoraven rov, ki si ga lahko obiskovalci ogledajo le v spremstvu jamarjev na tradicionalnem spustu v Logaško jamo. Za ljubitelje rekreacije je zelo priljubljen hrib Sekirica z okolico, ki nudi užitke poleti in pozimi.

Nekdanji Dolenji Logatec, zdaj samo Logatec, postaja mestno središče z vsemi tipičnimi elementi. Poleg vsega naštetega ga s svojo vpetostjo v življenje kraja in ljudi zaznamuje tudi Prostovoljno gasilsko društvo Dolnji Logatec.

130

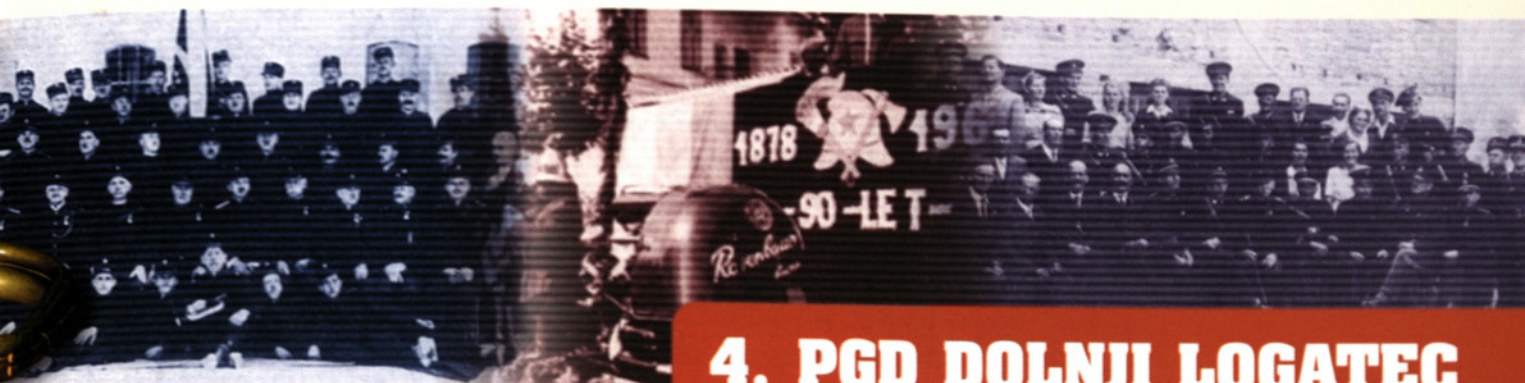

§. 5.

Pravice udov.

Pravice udov:

- a. Imajo se vsih društvenih veseljih (s.g.) udeleževati, kakor tudi uporabne nedruštvenike se tistim udeleževati, kar pa morajo vselej načelnikom naznaniti.
- b. Zamorejo svoje želje, predloge in pritožbe o nalašč za to pripravljeno knjigo zapisovati, katere mora načelnik v 20. dneh rešiti.
- c. Pri rednem ali izrednem glavnem zboru govoriti, staviti nasvete in predloge, pri sklepih glasovati in pri volitvah voliti in voljeni biti. Podporni udji imajo pravico voliti -- a ne voljeni biti.

4. PGD DOLNJI LOGATEC SKOZI ČAS

OD USTANOVITVE DO KONCA PRVE SVETOVNE VOJNE

1

Požarno-varstveni red

*Fotografije na prejšnji strani:
prva skupinska slika logaških
gasilcev, detajl razstave
ob 125-letnici, skupinska slika
ob 50-letnici, leta 1928 in prizor
s proslave ob 90-letnici,
leta 1968.*

V logaški kroniki je zapisano, da so bili v 19. stoletju štirje veliki požari: leta 1807 v Dolenji vasi, leta 1815 v Cerkovski vasi, leta 1840 velik gozdni požar in leta 1876 katastrofalni požar. Že v letu 1833 so imeli Logatčani nekakšen požarno-varstveni red, ki ga je izdalo okrajno glavarstvo v Planini za celotno območje. V tem aktu je bilo določeno, da se morajo vsi prebivalci ravnati po predpisanem redu:

- 1. V vsaki hiši je moral biti sod, napolnjen z vodo.** Logatec je bil pretežno odvisen od vode iz Logaščice, le v hribovitih legah so imele domačije kapnice ali studence. Poleg sodov, imenovanih vrne, ki so imeli dno širše kot vrhnji del, je morale biti pri hiši več lesenih veder za prenašanje vode na kraj požara. Sem so spadale tudi usnjene malhe, golide in druge primerne posode. Ker so to vodo ob požaru hitro porabili, je bilo nujno, da so jo hitro dovažali iz potoka. Zato so morali mlinarji v primeru požara takoj zapreti jezove, da se je nabirala voda za gašenje. Dostop k potoku je moral biti neoviran.
- 2. Vsaka domačija je morala imeti na razpolago posebne plah-te ali lanene rjuhe** in to vsaj po dve na posamezno poslopje. Po potrebi so plah-te namočili in jih razgrinjali po slamnatih strehah.
- 3. Vsaka hiša je morala imeti po dve lestvi na vsako poslopje.** Lestve so morale segati od tal pa vsaj do roba strehe. Uporabljale so se tudi lestve z vozov.
- 4. Gašenje je vodil župan ali vaški načelnik, ki je odredil:**
 - koliko moških iz vsake hiše mora sodelovati pri gašenju in po potrebi tudi koliko žensk,
 - obrtniki: tesarji, kovači, zidarji, kleparji in mizarji so morali obvezno sodelovati pri gašenju s potrebnim orodjem in opremo,

- dimnikar je bil določen za požarnega nadzornika in je imel glavno besedo pri gašenju.
- občinski birič in nočni čuvaj sta imela svojo skupino, ki je skrbelo, da ob požarih ne bi prišlo do tatvin,
- za potrebno orodje je morala skrbeti soseska ali občina; vse je bilo shranjeno na lahko dostopnih mestih. Požarni kavliji so bili shranjeni v določenih hišah: za Martinj hrib pri Šuštarju, za Doljenjo vas pri Dolscheinu, za Čevico pri Kramarju, za Brod pri Mesojedcu, za Cerkovsko vas (Gorenji Logatec) pa v gradu kneza Windischgraetza.

5. Zaradi varovanja pred požari so morali prebivalci upoštevati posebna navodila:

- strogo je bilo prepovedano kuriti na odprtih ognjiščih v stavbah brez obokov (velbov),
- v obokanih stanovanjskih zgradbah je bilo treba ob dimnikih vzdrževati red in snago ter odstraniti od tam gorljivi material; za red je odgovarjal cehovski mojster dimnikar (v času francoske vlade se je predpis še poostril, saj je bilo treba dimnike dvakrat letno ometati),
- strogo prepovedano je bilo svetiti z baklami po skednjih, hlevih in kozolcih, dovoljena je bila le uporaba oljnih leščerb,
- strogo je bilo treba nadzirati dostop mačjega rodu do odprtih ognjišč ali peči.

Predpisi so bili strogi, prebivalci pa jih niso kaj prida upoštevali in tako so bile slamnate strehe glavni vzrok za širjenje požarov.

6. Patent cesarice Marije Terezije, imenovan **Terezijanski gozdni red,** je v svojem 32. členu predvideval naslednje protipožarne ukrepe:

- v gozdovih je prepovedano kuriti v poletnem času,
- prepovedano je kaditi tobak v gozdu ali tik ob njem,
- kurjenje je dovoljeno stran od smolnih dreves, mladih smrečic in hojic,
- kurjenje dračja je v gozdu prepovedano,
- pastirjem je prepovedano kuriti v bližini gozda,
- paziti je treba na berače in potepuhe v gozdovih,
- če se ugotovi požar v gozdu, je treba takoj obvestiti bližnje kmete, župana, graščinsko gosposko in gozdarske strokovnjake,
- pri gašenju morajo sodelovati vsi zdravi moški z orodjem in prevozom vode.

7. Javljanje požarov

Ker včasih ni bilo električnih ali drugih siren za javljanje požarov, se je uveljavilo, da so nastanek požara sporočili s cerkvenimi zvonovi, in sicer tako, da je zvon udarjal samo po eni plati (plat zvona). Nočni čuvaj in občinski birič pa sta imela poseben rog, na katerega sta zatrobila v primeru nevarnosti.

8. Po končanem požaru je bilo treba ugotoviti:

- a. ali je potrebna požarna straža,
- b. ali sta orodje in oprema za gašenje vrnjena ter ali so lastniki dobili rešeno premoženje, blago itd., za kar je odgovarjal vaški birič oziroma nočni čuvaj,
- c. po vsakem požaru je župan ali vaški načelnik sestavil poročilo o izidu gašenja; poročilo so javno prebrali naslednjo nedeljo po maši pred cerkvijo; na podoben način so bili objavljeni tudi pravila in določila o požarnem varstvu ter ukrepi proti požaru.

Veliki požari na Logaškem

Požar v Dolenji vasi

V Logaški kroniki je zapisano, da je 25. julija 1807 velik požar upepelil celo Dolenjo vas, sedanji dolnji Logatec. Zagorelo je 60 hiš in drugih poslopij. O tem požaru je kronist Franc Mihevc, ki je bil tudi vnet gasilec, pozneje zapisal tole: *“Omenjenega dne sta se sosedi Muščakovka in Smoletovka skregali in si druga drugi privoščili vse najslabše. Baje je tedaj dejala Muščeva v svoji divji jezi sosedi: ‘O, da bi Bog dal, da bi z jasnega treščilo vate!’ In glej, kot pravimo Logatčani, da vsaka beseda ne pade v blato, že popoldne tega dne je ob nevihti treščilo v Muščakovo hišo, ki je bila takoj v ognju, ki se je nemoteno širil čez celo vas, saj ob suhem potoku ni bilo nobene vode. Povedano je bilo, da je zgorelo tudi precej živine, prašičev. Pri Lovrinčku pa je gospodar šel v klet in se obložil s kislim zeljem, vendar se je v kadi zadušil. Gašenje požara je bilo kaj neuspešno.”*

Požar v Cerkovski vasi

Velik požar je leta 1815 uničil vse stavbe ob desni strani Tržaške ceste od Riharja proti Taboru vse do Logašnice v Cerkovski vasi. V tem času

sta zgoreli tudi dve cerkvi: cerkev Matere Božje in cerkev na Taboru. Farno cerkev so popravljali 13 mesecev, za ta čas pa so sveto tajstvo prenesli v cerkev sv. Nikolaja v Dolenjem Logatcu. Zapiskov o vzrokih požara niso nikoli našli, ustno izročilo pa pravi, da se je hotel nekdo maščevati vaškemu oderuhu in mu podtaknil požar. To je bilo usodno za celo vas, krivca pa niso nikoli našli.

Velik gozdni požar

Gozd, ki se še danes imenuje Požganina, je zgorel v začetku **maja 1840**. Ta gozdni predel se razteza na vzhodni strani občine Logatec do občinske meje in še celo nekoliko čez. Obkrožajo ga kote Derveše 558, Amerika 521, Obli vrh 698, Tolsti vrh 802, Bodičje 690 in Slemena 770. Gre za gozd, ki ga vidimo na levi strani, če se peljemo po avtocesti iz Ljubljane proti Postojni – razteza se na petih kilometrih od Štampetovega mostu (že na meji občine Logatec) naprej. Približno 300 metrov od sedanje avtoceste je bilo nekoč velikansko pogorišče.

Tristo metrov od križišča Derveše, kjer je danes avtocestni odcep za Logatec, stoji ob gozdni cesti znamenita *Korenova skala*. Na njej je zapisana letnica 1839 in prav ta skala je meja med Požganino in starimi gozdovi. Ko so med leti 1895 in 1900 razdelili ta pogoreli del, tedaj že primerno obraščen mlad gozd, so ugotovili, da je pogorišče merilo 790 hektarov; od tega pa je kar 96 odstotkov površine spadalo v logaško občino. Stari Logatčani so o tem požaru marsikaj povedali. Logaški kronist Franc Mihevc omenja, *“da je bil to grozovit požar, ki je trajal 14 dni in ga je pogasilo šele močno deževje, ki je nastopilo za pomladansko sušo in hudim vetrom”*. Uradni podatki iz arhiva Slovenije v Ljubljani pa pod številko 032-135-/86 z dne 4. avgusta 1986 sicer skromno, vendar dokaj verodostojno potrjujejo dogodek: *“Iz fonda Gubernije Ljubljana so bili ugotovljeni podatki iz leta 1840 in je tam zabeležena z dnem 5. 5. 1840: Kresijski urad Postojna poroča, o velikem gozdnem požaru, ki se je razširil iz gospodarstva Planina Haasberg na logaške gozdove.”*

● *Nastanek požara*

Gospodarstvo Planina Haasberg je v predelu Amerika sekalo lepe dozorele bukve, iz katerih so gozdni delavci izdelovali elemente za gradnjo ladij. Vozili so jih v Trst in druge ladjedelnice. Iz ostankov, odbojev, vrhov in debelih vej pa so žgali oglje oglarji s Cola, Istrani in Furlani. Oglje se je v tistem času dobro prodajalo. To zelo zahtevno delo pa je

terjalo natančnost in pazljivost, vse dokler ni bilo oglje kuhano. Največja nevarnost za okolico je bila, če je kopa "pihnila" in zagorela. Izkušeni oglarji so tako nevarnost pravočasno opazili in odprtine v kopi takoj zamašili – zabokali. Oglarskih skupin je bilo takrat na področju požara več, zato še danes ni znano, katera skupina je zanemarila kopo, da je zagorela z velikanskim plamenom, ki je zajel drevesne krošnje v bližini. Jugovzhodni veter je močno pospešil širjenje ognja in razbesnel požarni vihar, ki je požiral pobočje za pobočjem lepo raščenih gozdov.

● *Obramba in gašenje požara*

Logatčani in prebivalci drugih vasi so skušali obvarovati ravninski gozd, ki je bil bližje naselju, višje ležeči gozd pa je bil izpostavljen divjanju požarne ujme. Vročina je bila neznosna, ognju se ni bilo mogoče približati niti na 50 metrov. Divjad, ki je je bilo v času požara v teh gozdovih veliko, se je zatekla na pašnike in celo v naselja. Pravijo pa, da je takrat iz naših gozdov izginil tudi ris.

Obramba pred gozdnimi požari je bila tedaj zelo preprosta. Vaščani so bili pripravljene na požare v naseljih, gozdovom pa niso posvečali velike pozornosti. Tudi gospostva niso imela potrebnih priprav za gašenje, razen navadnega orodja za sečnjo, krampov in lopat ter potrebne vprege za prevoz vode na požarišče. Kopanje jarkov je bil pravzaprav najuspešnejši ukrep, vendar ga je bilo treba izvesti na dovolj širokem področju. Delali so tudi cele preseke, in sicer na področju Amerike, Ciganski ravni ter ob kraških vrtačah. Naravnih preprek v teh gozdovih skoraj ni bilo, razen nekaterih manjših globeli in gozdnih senožeti. Moč požarnega viharja je usahnila tudi na grebenih hribov Tolsti vrh, Slemen in Bodičji vrh, saj je tukaj veter izgubil moč zaradi tal, ki so se nagnila v nasprotno lego. Vsi požari, ki so prizadeli logaško kotlino v prvi polovici 19. stoletja, so pokazali, kako nemočni so bili prebivalci ob divjanju požarne stihije.

V drugi polovici 19. stoletja so se na Slovenskem pojavile prve gasilske organizacije. Tudi v Logatcu se je kmalu potem, ko je stekla železnica, začelo razpravljati o organiziranem požarnem varstvu.

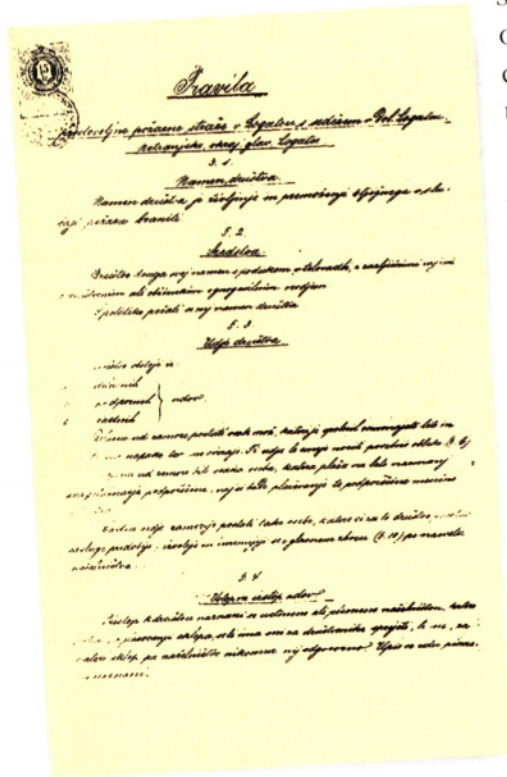
Katastrofalna upepelitev Logatca

V času, ko je zorela namera o organizaciji požarne obrambe, je povsem nepričakovano 6. avgusta 1876 zadela logaško kotlino velika katastrofa, saj je požar tedaj upepelil 176 stanovanjskih hiš in gospodarskih

Ta mlada gasilska organizacija, pretežno iz Dolenjega Logatca, se je na začetku spopadala s težavami, vendar ji je uspelo, da je že leta 1880 s prispevki vaščanov, Južne državne železnice (SStB) in občine Dolenji Logatec kupila za takratne razmere dokaj sodobno ročno gasilsko črpalko Hidrofor, ki so jo odlično in uspešno uporabljali 50 let.

Prostovoljna gasilska straža se je v naslednjih letih prilagodila novim pravilom, ki jih je s svojim patentom izdal cesar Franc Jožef v letu 1881 pod naslovom **Postava o gasilskih stražah**.

Leta 1888, ob 10-letnici društva, so gasilci dobili deset novih oblek in čelad (šlemov) od Južne državne železnice in občine Dolenji Logatec. Tega leta je bila namreč v Logatcu velika slovesnost ob 40-letnici vladanja njegovega veličanstva cesarja Franca Jožefa I. Na tej proslavi so sodelovali tudi gasilci v novih uniformah. Dopoldne so se udeležili slovesne maše v Cerkovski vasi, pri kateri je igrala vojaška godba, nato pa so skupaj z oblastniki, narodnimi nošami in drugimi sodelovali pri zborovanju. Potem pa je povorka krenila po cesti v Dolenji Logatec, kjer so na sedanjem Poštnem vrtu pripravili veliko veselico s tremi plesnimi odri za mladino.

Faksimile prve strani
Pravil društva

Iz leta 1895 velja omeniti gasilsko akcijo reševanja ob poplavi, ko je voda zalila ves Dolenji Logatec in se pretakala med hišami na Logaško polje.

Leta 1896 so samostojno gasilsko društvo ustanovili tudi v Gorenjem Logatcu.

Ob 20-letnici požarne straže, ki so jo gasilci proslavili 15. septembra 1898, so slovesno razvili nov gasilski prapor, na katerega je bil pripet trak logaških deklet in žena. Na njem je pisalo: "Vrlim ognjegascem – logaške Slovenke." Na dan praznovanja so gasilci uprizorili, seveda s pomočjo logaških deklet, ljudsko igro *Revček Andrejček* in to kar pod Šteklovim kozolcem. Pri predstavi je sodeloval tudi logaški tamburaški zbor, ki ga je vodil mlad študent Tomo Tollazzi. Pevski zbor pa je prepeval narodne pesmi; pevce je vodil učitelj in gasilec Vojteh Ribnikar.

Organizacija požarnega varstva v začetku 20. stoletja

Takoj po letu 1889 so začeli gasilci z gradnjo novega orodišča na Čevici. Zemljišče za stavbo sta odstopila soseda Jože Brus in Pavel Musec. Zgradba je imela zidane temelje, sicer pa je bila lesena – pozidali so jo čez nekaj let. Današnja sodobna stavba gasilskega društva stoji na mestu, kjer je bil prvi **“gasilski dom”**, kot so ga poimenovali že na začetku. Gasilci so sodelovali tudi pri gradnji novega vodovoda, skrbeli so za pravilno postavitvev podzemnih hidrantov in zasunov na vodovodnem omrežju.

*Obnovljena črpalka Hidrofor
na paradi ob 120-letnici
društva*

Zelo pomembno je bilo, da so si gasilci že konec 19. stoletja uredili pravila, ki so bila prilagojena starim izkušnjam in novim smernicam, izdanim v letu 1881:

- znak za požar je naznanil gasilski rog ali plat zvona,
- obvezno je bilo redno vzdrževanje in čiščenje dimnih naprav.

Gasilci so imeli zelo dobre povezave z dimnikarjem, nočnim čuvajem in občinskim biričem.

Gasilski rog

Nočni čuvaj je imel ključce cerkvenega zvonika (za plat zvona) pa tudi gasilski rog, ki ga je imelo poleg njega še več gasilcev – trobentačev. Eden prvih in najboljših trobentačev je bil ustanovni član dolnjelogaškega gasilskega društva Franc Pečkaj, ki je ob 50-letnici skupnosti leta 1928 zatrobil na gasilski rog tisti znak, ki se je uporabljal ob ustanovitvi. V

Logaški kroniki smo našli tudi zanimiv zapis, ki se je ohranil iz takratnih časov in je predstavljal obvezno javljanje nočnega čuvara ob njegovem obhodu:

*“Vora bije, vahtar vpije:
vora je deset, varte fantje se deklet,
jest bom vahtal celo noč,
z mano bo še Boh in svet Ferjan.
Vora je enajst, varte otroke, varte luč,
Boh vam dej soje pomoč.
Vora je polnoči, vahtar vpije nasred vasi:
Varte ogenj, varte luč,
svet Ferjan vam bo v pomoč.
Vora je pol ene,
grešnik pobolšej svoje življene!
Vora je štir:
furmani dejte konjem jest,
da ne bojo lačni hodili po cest!”*

Čuvaj Štefan Prestopnik

Leta 1907 se je v Gorenji vasi vnel večji požar, pri gašenju katerega so sodelovali tudi dolnjelogaški gasilci. Zgorelo je deset poslopij, obvarovane je bilo tri četrť vasi.

Leta 1908 so gasilci slavili 30-letnico požarne straže, ki se je v tem letu preimenovala v **Prostovoljno gasilsko društvo Dol. Logatec**. Takrat so se predstavili kar v skupini tridesetih mož, oblečenih v delovne uniforme. Iz tistega časa je tudi prva fotografija gasilcev.

Na slovesnosti so podelili gasilska priznanja in pohvale zaslužnim članom. Mladi gasilci pa so pod Šteklvim kozolcem odigrali Finžgarjevo igro *Naša kri* skupaj z dekletimi iz prosvetnega društva in tamburaškim

zborom, ki ga je vodil Anton Vilar. Žene – gasilke in dekleta so na gasilski prapor pripele trak s posvetilom "VRLIM OGNJEGASCEM – LOGAŠKE RODOLJUBKINJE"; prapor je še danes dobro ohranjen.

Ko je bila 1. maja **leta 1910** ustanovljena nova, samostojna fara v Dolenjem Logatcu, so pri slovesnosti sodelovali tudi gasilci. Od tistega leta dalje grejo vsako leto na Ferjanovo – prvo nedeljo v maju – v paradnih uniformah in s praporom v cerkev.

Prva skupinska fotografija gasilcev iz leta 1908

Eksplozija na železniški postaji

Gasilci so imeli v načrtu, da bi v naslednjih letih preuredili obstoječe orodišče v gasilski dom s prizidkom – stanovanjem za hišnika. Ko je bilo že skoraj vse organizirano in pripravljeno, se je 27. avgusta 1914 začela prva svetovna vojna, zaradi katere je bilo vpoklicanih kar 21 gasilcev. Med vojno so se gasilci za svoj skorajšnji gasilski dom borili z vojaškimi komandanti. Orodje in opremo so morali shraniti v zasebnih hišah pri gasilcih – članih društva. V gasilskem domu so bili nastanjeni vojaki, pozneje so vanj prignali celo konje (po pričevanju člana Franca Pečkaja).

Od vojnih dogodkov velja omeniti eksplozijo, ki je **1. oktobra 1917** skoraj v celoti uničila skladišče streliva za soško fronto na železniški postaji Logatec in prizadejala tudi človeške žrtve. Še večjo katastrofo sta preprečila načelnik železniške postaje Ivan Žilič in strojevodja (ime ni znano), saj je vlak, naložen s strelivom, odpeljal s postaje tik pred eksplozijo. Gasilci so sodelovali pri reševanju in gašenju cel teden, dva gasilca sta bila pri tem tudi ranjena.

Leta 1918 je bilo na občnem zboru dolnjelogaških gasilcev prisotnih samo 16 članov. Iz zapisnika se da ugotoviti, da so gasilci ob eksploziji na železniški postaji reševali z orodjem in opremo društva ter vse precej uničili, za to pa niso dobili nobenega plačila niti priznanja in, kot so izjavili, jim še “v rit me piši” nihče ni rekel (iz zapisnika). Na tem občnem zboru so sklenili, da se bo v okviru proslave 40-letnice društva izvedel program, ki naj bi obsegal:

- udeležbo gasilcev pri sveti maši,
- podelitev odlikovanja za 25-letnico Andreju Bajcu,
- skromno pogostitev članov.

Dogovorili so se tudi, da bo kar najhitreje potrebno pregledati, očistiti in usposobiti požarne hidrante.

Dolžnosti udov.

Dolžnosti udov so:

- a. Razpisovati po svoji moči to delovito.
- b. Delati od namana Dve leti.
- c. Vsake delavni ud mora, se posvetiti obleke in druge potrebnosti, katerim delovni načelnik, omisliti, kar pa on kot njegov lastnik ostane. Resnično vsom delavni udje, kateri si take obleke in druge opravde omisliti ne moreji, zamoreji na pravnih, slovenski pri načelniku dobite od delovnega pospore (5. 9).
- d. Vsake delavni ud mora se veit vaj, posebno pa v slučaju kakoga požara pravit odložit, kakor delovni načelnik, le posebno nam zadevek bi v takem slučaju njegove nendložit oparicil.
- e. Plačevati vsom mušine oziroma letne donoske.

ZGODOVINA DRUŠTVA MED PRVO IN DRUGO SVETOVNO VOJNO

2

Brizgalno Rosenbauer pripeljali iz Avstrije

Ko se je z rapalsko pogodbo premaknila meja med Italijo in Jugoslavijo, so Logatčani slovesno pričakali 27. februar **1921.** leta in z njim novo jugoslovansko vojsko. Pri sprejemu na železniški postaji, ki je bil nadvse slovesen, so sodelovali tudi uniformirani gasilci s praporom. Občni zbor gasilskega društva je bil sklican 7. aprila 1921. Udeležilo se ga je 48 članov, na novo pa jih je bilo sprejetih devet. Na zboru so sklenili, da bodo začeli odpravljati nastalo škodo, predvsem pa popravili gasilski dom, orodje, opremo itd. Svojce padlih in umrlih članov so prosili, da njihove obleke prinesejo v gasilski dom.

5. marca **1925** je umrl dolgoletni načelnik Prostovoljnega gasilskega društva Dol. Logatec **Josip Smole.** Član društva je bil 37, načelnik pa celih 35 let, od 1890 do 1925. Po prvi svetovni vojni je bil tudi načelnik gasilske župe Logatec. Pogreba se je udeležilo veliko ljudi, gasilcev od blizu in daleč ter predstavniki oblasti, saj je bil zelo cenjen in spoštovan mož.

Načelnik Josip Smole

Na občnem zboru društva leta 1925 so v prisotnosti sreškega načelnika dr. Pokljukarja, župana občine Dolenji Logatec Gabrijela Oblaka in šolskega upravitelja Karla Štravsca podelili tudi odlikovanja. Zlate kolajne so prejeli:

- Franc Pečkaj - ustanovni član,
- Janez Pečkaj - ustanovni član,
- Franc Rehberger - ustanovni član,
- Franc Novak - ustanovni član,
- Anton Križaj,
- Valentin Verbič,
- Andrej Bajc.

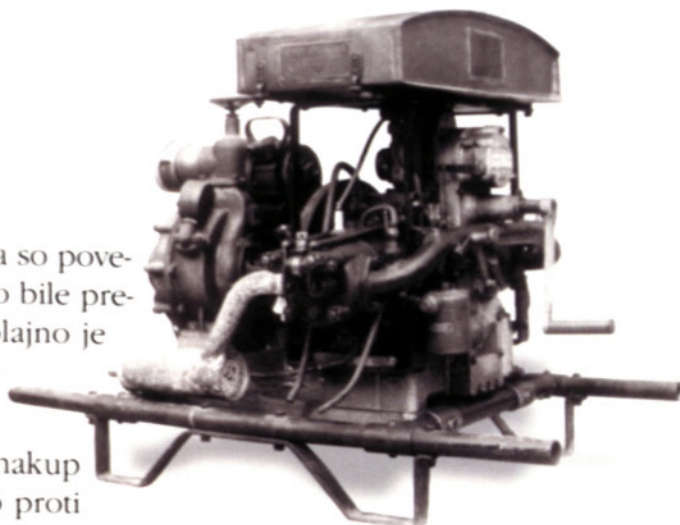

Srebrno kolajno sta prejela:

- Luka Lenarčič,
- Franc Maček.

Na seji upravnega odbora 2. aprila **1927** pa so povedali, da so prejemniki kolajn le te vrnili, ker so bile predrage in napisi na njih v cirilici. Za vsako kolajno je moral odlikovanec namreč sam plačati 26 dinarjev.

Več let je potekalo tudi zbiranje denarja za nakup nove motorne brizgalne Rosenbauer, ki so jo proti koncu leta 1927 naročili in plačali v Avstriji. Okorno carinsko poslovanje je dobavo zavleklo za nekaj mesecev, motorna brizgalna pa je kljub temu prispela pravočasno. 27. maja **1928** so jo ob 50-letnici delovanja društva slovesno izročili namenu. Društvo je v tem času vodil predsednik **Josip Tollazzi**, poveljeval je **Anton Musec**. Ob tej priložnosti so pripravili veliko slovesnost, na kateri je sodelovalo 200 gasilcev s prapori, pa tudi gasilska godba, pevci, narodne noše itd. Tega leta so odkrili tudi spomenik žrtvam prve svetovne vojne, na katerem je vklesanih tudi šest imen padlih članov - gasilcev gasilskega društva Dol. Logatec.

Motorna brizgalna Rosenbauer

Skupinska fotografija članov ob 50-letnici, leta 1928

Nov gasilski dom
leta 1932
Fotografija desno:
slovesnost ob otvoritvi

Gasilski dom, spodaj zidan, zgoraj lesen

Leta 1930 je bil na seji 25. aprila izvoljen stavbni odbor za prenavo gasilskega doma. Vanj so bili izvoljeni Anton Rus, Anton Teršar, Anton Cempre, Franc Maček, Jože Javornik, Franc Mihevc in Slavko Smole. Stavbni odbor, ki ga je usmerjal župan Gabrijel Oblak, je pri gradbeni družbi v Ljubljani naročil načrt, po katerem je Franc Plečnik, tesarski mojster, gasilski dom zgradil tako, da je bil spodnji del zidan, zgornji pa lesen, vendar prirejen za stanovanje hišnika. Stolp za sušenje cevi je bil celo previsok in ga je bilo treba pozneje znižati za štiri metre. Tega leta se je društvo spet preimenovalo v Prostovoljno gasilsko četo Dolenji Logatec.

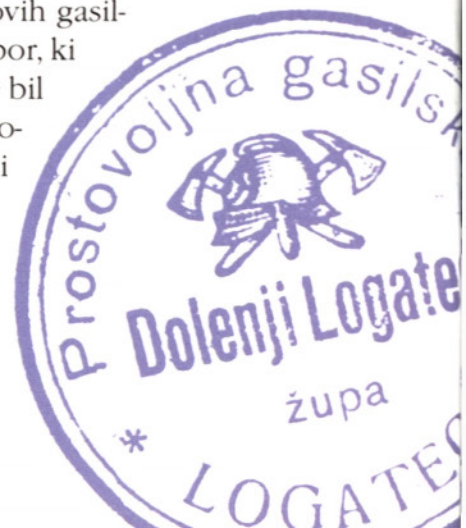
Prenovljeni dom so slavnostno odprli 22. junija **1932**, ko so dolnjelogaško gasilsko četo obiskala sosednja gasilska društva, godba in narodne noše, organizirali pa so tudi povorko in zborovanje. Takratni župan Gregor Tršar je podprl prizadevanje gasilcev za gradnjo doma in plačilo stroškov ter se zahvalil za sodelovanje Sokolu pri organizaciji pomožnih del. Za pridobitev potrebnega denarja za kritje stroškov so logaški gasilci še več let izvajali nabiralne akcije, tako da so šele nekaj let pred drugo svetovno vojno odplačali dolg.

Leta 1933 so bili na občnem zboru formirani napadalni, obrambni in reševalni oddelek (prva pomoč, sanitejci). Tečaj za sanitejce je vodil dr. Stanko Perpar.

Leta 1935 je Logatec prizadela velika poplava. Gasilci so pomagali ljudem črpati vodo iz kletnih prostorov.

Leta 1937 so se v društvu soočali s političnimi razprtijami. Izvedena je bila nekakšna revizija, izključenih je bilo nekaj članov naprednega mišljenja, včlanilo pa se je nekaj novih gasilcev klerikalnega kova. Izvoljen je bil tudi nov odbor, ki je uvedel splošno varčevanje. Zaradi slednjega je bil sprejet sklep, da ob 60-letnici društva ne bo proslave, ampak tombola. Oblast tega leta namreč ni dovolila javnih proslav.

Gasilci so tega leta z uspehom uprizorili Finžgarjevo igro *Divji lovec*, ves izkupiček pa so

eta *

Prostovoljna gasilska četa

Dolenji Logatec

Došlo dne

1938

Štev. 5

P.n.

Začasni upravi Prostovoljne gasilske čete
v Dolenjem Logatecu.

Na Vaš dopis z dne 30. julija t.l. vlagam práziv, proti izključitvi iz članstva prost. gasilske čete v Dolenjem Logatecu, kakor sledi :

Naslovna uprava kot začasno postavljena a ne redno izvoljena, nima po §.75. Zakona o org. gas. pravice ne članov sprejemati a še manje črtati, ter ima ista vršiti le najnujnejše in neodložljive posle in v zakonitem roku (kateri je že davno potekel) sklicati skupščino v svrhu izvolitve stalne zakonite uprave.

Paragraf 16, čl. 29 in 30, katerega citira cenj. naslov, ne pride tu v poštev, ker se vsak gasilec mora pokoravati le redno izvoljenim funkcionarjem, sicer pa do danes nisem prejel prav nikakega poziva odnosno vabila, bilo k kakršni koli vežbi itd. radi česar ne more in ne sme biti govora o neposlušnosti itd.

Iz ozira na gornje določbe osobito iz dejstva, da je sklep začasno imenovane četne uprave ničnosten in tudi krivičen ter proti zakonit, vlagam predmetni poziv in zahtevam da se v teku osmih dni prekliče po naslovni upravi, ker bodem sicer vložil tožbo na pristojno upravno sodišče radi kršitve §.18, 21 in 75. Zakona o org. gas.

Predmetni priziv je vložen v zakonito predpisani dobi.

Dolenji Logatec, dne 3. avgusta, 1937.

Alfred Jajc

porabili za popravilo strehe na gasilskem domu in motorke Rosenbauer.

60-letnico pa so slavili **leta 1938**. Na prireditvi je sodelovalo 183 članov v uniformah, 76 telovadcev, 18 naraščajnikov in šest praporov. Tega leta je štelo gasilsko društvo 71 aktivnih in 46 podpornih članov.

Vigili del fuoco v gasilskem domu

Že od začetka **leta 1941** je bila situacija zelo napeta; v prvih dneh aprila se je začela vojna. Logatec je zasedla italijanska vojska, ki je naletela na porušene mostove in druge objekte, ki jih je stara Jugoslavija v zadnjih dneh uničila. Vladalo je grozno razdejanje, promet je bil ustavljen v vseh smereh. Gasilski dom je zasedla posebna ekipa vojaških poklicnih gasilcev, imenovanih "vigili del fuoco" in izseli-la hišnika. Požari so bili v tem času pogosti.

Čez približno eno leto so pripeljali v dolnjelogaški gasilski dom motorne brizgalne z Bloške planote, iz Loške doline in od drugod. Te motorke so bile shranjene v gasilskem domu vse do osvoboditve leta 1945. V času vojne pa gasilci niso imeli nobene besede. Med italijansko okupacijo je bila električna sirena nameščena na stolpu pod Sekirico.

Meseca septembra **leta 1943** se je ob kapitulaciji Italije umaknila tudi poklicna gasilska enota iz gasilskega doma, ki je tako ostal brez nadzorstva. V dom se je vselil nov hišnik. Od septembra 1943 je v Logatcu vladala nemška vojaška komanda. V zadnjih tednih vojne so se nemški zavojevalci in druge vojaške formacije (četniki itd.) intenzivno umikali s tržaške smeri proti Ljubljani, spotoma pa so plenili po hišah in stanovanjih, poškodovali in prestrašili pa so tudi mnogo ljudi. V noči na osvoboditev Logatca je bilo požganih nekaj hiš, sicer pa so partizanske enote takoj prevzele oblast, vzpostavile red in potolažile prestrašene ljudi.

PROST. GASILSKA ČETA V DOL. LOGATCU

pridei dne 28 avgusta 1938 točno ob 8. uri
zvečer na vrtu g. Mulleja v Dolenjem Logatcu
narodno igro v 4. dejanjih.

DIVJI LOVEC

Spisal F. Ka. Finžgar.

O S E B E:

Zavrtih, (mlar (kupan)	Božena Jura, kovač
Maida, njegova hči	Šara, njegova žena
Ljupkov Gostar, sin posesti.	Anka, (dehka)
Marača, kolarica	Rada, (
Janek, njen sin	Brasica, (stir
Tim, gostilni sin	Dolinarica, mati
Tonček, vaški roval, načen	Prvi lovci
Jač,	Drugi lovci
Gabro,	Prvi širč
Rožman,	Drugi širč
Ester,	Kamatac, (rednik
	Jurček, (asističak

Dobele, (entja, (svršč), (stankarica, (enci.

Vrši se leta 1884. na Gorenjskem.

Predprojeja vstopnic v Kmet. gospodarskem
društvu in eno uro pred pričet. predstave.

V slučaju skrajno slabega vremena se predstava
vrši prihodnjo nedeljo, dne 4. septembra 1938.

K obilni udeležbi vljudno vabi

UPRAVA.

Vstopnina: sedeži din 8, 6, 3; stojišča din 4.

Faksimile plakata za igro
Divji lovec

Fotografija levo: faksimile
priziva, ki ga je dolgoletni član
in poveljnik društva Jože Albreht
poslal začasni upravi, ko ga je
leta 1937 izključila iz društva

Krajevni ljudski odbor
Dolenji Logatec
Štev.sl.46.

8/46
Logatec, dne 13.3.1946.

Gasilski četi

Dolenji Logatec

Obveščate se, da Vam je odbor na svoji seji dne 11.t.m. dovolil, da smete razmontirati sireno last KLO Dolenji Logatec in prenesti na Gasilski dom. Vse nerabne dele pa morate prepeljati na dvorišče KLO in sicer na lastne stroške.

Smrt fašizmu - svobodo narodu!

Za predsednika:

Jermuz

Vojno!

OD KONCA DRUGE SVETOVNE VOJNE DO 100-LETNICE DRUŠTVA

3

Po osvoboditvi smelo v nove čase

Takoj po končani vojni so se gasilci lotili dela. Želeli so čim prej obnoviti gasilski dom in urediti okolico, popraviti motorko Rosenbauer in pregledati hidrante na vodovodu. **V letu 1945** se je društvo preimenovalo v **Gasilsko milico**, namestnik poveljnika je postal leta 1937 izključeni član Jože Albreht. Gasilski dom so po vojni uporabljali v različne namene, v njem je bila celo mizarska delavnica, del prostorov pa je uporabljala druga tankovska brigada. Mladi gasilci in gasilke so v zimskem času leta osvoboditve uprizorili Finžgarjevo igro *Veriga*, izkupiček pa so namenili plačilu stroškov za popravilo motorke. Na Florjanovo nedeljo so šli gasilci v uniformah in s praporom na čelu v cerkev.

Leta 1946 je bilo organizirano prvo tekmovanje na Rakeku, kjer je naša desetina dosegla prvo mesto. Leto pa je zaznamovala tudi predstavitev sirene s stolpa pod Sekirico na stolp gasilskega doma. Sirena se oglašča še danes, vsako prvo soboto v mesecu.

V letu 1947 se je včlanilo v gasilske vrste veliko mladih fantov in deklet. V Logatcu je društvo izvedlo tečaj za gasilske strojnike; dolnjelogaški gasilci so jih pridobili pet. V tem letu so na Rakeku pripravili tudi tečaj za gasilske podčastnike, kjer je izpit opravilo šest članov društva.

Leta 1948 so gasilci organizirali slovesnost ob 70-letnici obstoja društva. Na predvečer so mladi člani z dekleti uspešno odigrali igro *Deseti brat*, najstarejšim pa je na predvečer proslave godba zaigrala podoknico. Na slavnostni seji so prejeli visoka odlikovanja veterani Franc Pečkaj, Luka Lenarčič, Anton Cempre in Anton Urbas. Diplome, ki jih je nalašč za to priložnost ročno izdelal prof. Filip Vrečko, je prejelo še 15 zaslužnih članov. Na slavnostni dan je pri povorki sodelovalo preko 300

Fotografija levo: gasilska sirena Sonara je k nam prišla iz Italije, v Logatcu pa domuje že 65 let. Včasih se je oglašila vsako soboto in ob požarih klicala gasilce k akciji. Danes imajo gasilci pozivnike, sirena pa se oglašča samo še vsako prvo soboto v mesecu.

*Fotografija članov društva ob
70-letnici*

gasilcev z desetimi prapori, dopolnile pa so jo konjenica, narodne noše, logaška in rudniška godba iz Idrije. Slavnostni govornik na zborovanju je bil član društva Andrej Trkman, na prireditvi pa je sodeloval tudi dr. Tomo Tollazzi s svojim mešanim pevskim zborom.

19. oktobra 1948 je bila sklicana žalna seja ob smrti najstarejšega ustanovnega člana Franca Pečkaja, ki je bil gasilec z dušo in telesom od vsega začetka - celih 70 let. Umrli je, star 89 let. Po poklicu je bil tesar, v gasilski organizaciji pa prvi napadalec; izredno hraber v požarih se je večkrat poškodoval. Nekoč je skočil z gorečega ostrešja in si poškodoval nogo; poškodba ga je spremljala vse življenje. Za hrabrost je sicer prejel odlikovanje, za poškodbo pa samo enkratno borno odškodnino, ker je bil zasebni obrtnik. Vse svoje je vzgajal v gasilskem duhu - za nesebično pomoč bližnjemu.

Marica – avto z leseno karoserijo

Leta 1948 so gasilci, v glavnem s prostovoljnim delom, nad kletjo gasilskega doma zgradili železobetonsko ploščo. Kasneje je nad njo nastala dvorana, uporabna za razne sestanke in zborovanja. Dolnjelogaški

gasilci pa so čedalje glasneje izražali tudi potrebo po pravem gasilskem vozilu.

V letu 1952 so agilni gasilci Rado Marušič, Lojze Molk, Polde Žvab in Andrej Seljak skonstruirali prvi gasilski avto, ki je bil sestavljen iz vozil dveh znamk - Renault in Peugeot. Leseno karoserijo je izdelal Andrej Seljak, ker je imela majhno okno, pa so jo gasilci krstili za Marico.

15. avgusta 1952 so pokopali Luko Lenarčiča, ki je bil 63 let član društva. Mož je bil zelo cenjen, ne samo kot zaveden gasilec, pač pa tudi kot dober obrtnik - sedlar.

Leta 1954 je umrl član društva, tesarski mojster Franc Plečnik, ki je izdelal prvo prenovo gasilskega doma v letu 1932. Društvo mu je organiziralo dostojen pogreb.

Tega leta je bilo treba zamenjati tudi motor v gasilskem avtomobilu, ker je stari popolnoma odpovedal in ga ni bilo vredno več popravljati. Društvo je v Mariboru kupilo motor Chevrolet za 300.000 dinarjev. Ker ni imelo dovolj sredstev, je za finančno pomoč v višini 200.000 dinarjev prosilo okrajno gasilsko zvezo Ljubljana okolica. Denar so dobili in Marica je spet služila namenu.

Ker je manjkalo prostorov za opravljanje organizacijskih del društva in občinsko gasilsko zvezo Logatec, ki je bila ustanovljena 1954., so **leta 1956** gasilskemu domu prizidali pisarniške prostore in stolp. V tem letu so prejeli priznanja zaslužni člani društva:

- Anton Cempre in Anton Teršar - gasilsko odlikovanje prve stopnje,
- Jože Albreht, Andrej Gostiša, Jakob Lukančič in Jakob Masle - gasilsko odlikovanje II. stopnje,
- Andrej Mihevc in Ivan Černe - odlikovanje III. stopnje.

Leta 1957 se je organizirala prva desetina gasilcev pionirjev, ki se je na dan gasilcev udeležila tekmovanja v Ljubljani. 6. avgusta 1957 pa je v tovarni KLI Logatec izbruhnil velik požar, ki je uničil več kot polovico strojev in delovnih prostorov.

Posledice požara na KLI-ju leta 1957

Ob 80-letnici nov prapor društva

Ob 80-letnici društva **leta 1958** je bil na občnem zboru javno pohvaljen član Franc Pečkaj (sin ustanovnega člana F. Pečkaja). Za njegovo zelo hrabro delo pri gašenju požara v KLI-ju so mu podelili priznanje. Priznanja so prejeli še najstarejši gasilci: Anton Cempre, Anton Teršar, Jakob Lukančič in Anton Urbas.

Na slovesni proslavi ob 80-letnici so gasilci dolnjelogaškega društva razvili nov prapor, za katerega sta sredstva prispevala kumica Marija Jeršin in kum Anton Nagode, vsak po 10.000 dinarjev. V slavnostni povorki so takrat prvič sodelovali tudi gasilci pionirji v novih oblekah. Društvo pa se je preimenovalo v **Prostovoljno gasilsko društvo Dolnji Logatec** in to ime nosi še danes.

V letu 1959 se je nadaljevala prenova gasilskega doma; dela je izvajalo Gradbeno podjetje Logatec, ostrešje pa so izdelali člani gasilskega društva Andrej Mihevc, Franc Pečkaj in Jože Istenič. Poveljnik Jože Albreht je vodil dela, mizarska dela je opravil sosed Franc Grom, elektrifikacijo pa sta v glavnem izdelala Jože Čuk in Peter Verdinek. Skupni stroški prenove so ob koncu leta znašali 4,737.500 dinarjev.

V društvo pride Julka

Na občnem zboru **leta 1961** se je ugotovilo, da ima društvo 56 aktivnih članov in 12 pionirjev. Število članstva se je zmanjšalo, ker so bili nekateri neresni in nedelavni člani izključeni. Ostali so le tisti, ki so imeli smisel za gasilsko organizacijo in so jo znali tudi ceniti. Na tem občnem zboru

Vozilo Julka

so sklenili, da bodo kupili gasilsko vozilo TAM - PIONIR, kar so uresničili že **leta 1962**. Andrej Zupan iz Ljubljane je v avtomobil namestil posebno črpalko, gasilci pa so vozilu nadeli ime Julka. V tem letu so se začele sistematično organizirati tekmovalne desetine za gasilska športna tekmovanja.

V letu 1963 se je požar zopet vnel v KLI-ju, v obratu za proizvodnjo oken. Društvo je kupilo novo gasilsko motorno črpalko SORA, ki je nadomestila izrabljeno motorno brizgalno Rosenbauer - to so

gasilci uporabljali od leta 1927. V zapisniku društva lahko preberemo, da se je morala članov društva močno dvignila, tudi zaradi nakupa novega vozila. V tem letu je bilo izvedenih 22 gasilskih vaj, tečaj za naziv izprašani gasilec pa je opravilo 17 kandidatov.

Članstvo ob 80-letnici z novim praporom in gasilci pionirji

Leta 1964 je zagorel Korenčanov kozolec, pod katerim je bilo veliko lesa. Požar so zaneli malomarni mladoletniki, gasilsko društvo Dolnji Logatec pa je pri gašenju prvič sodelovalo z vozilom Julka. Požar je gasilo 12 gasilcev. Društvo se je v tem letu tudi na novo opremilo. Za 60.000 dinarjev je kupilo motorno brizgalno WOLKSWAGEN - ZUPAN.

29. septembra **1965** je Dolenji Logatec prizadela velika poplava. Pri odpravljanju posledic je sodelovalo 14 članov društva, ki so jih za njihovo delo pohvalili na občnem zboru. Na tem zboru je društvo sprejelo svoj prvi statut.

Leta 1967 je umrl častni član Anton Tešar, ki je bil dolgoletni predsednik in orodjar društva. To je bilo zelo sušno leto, zato so morali gasilci kar dvakrat pomagati pri prečrpavanju vode iz potokov v vodnjake v naseljih Ravnik nad Lazami in Petkovec. Zanimivo je, da so prav tega leta gasilci sodelovali na slovesnosti ob odprtju novega vodovoda

v Dolnjem Logatcu. Društvo je v tem letu štelo 68 članov, od tega jih je bilo 34 operativnih.

Pogorela žaga

V letu 1968 sta se zgodila dva večja požara - 16. in 17. maja je gorela žaga na Ravniku, 30. maja pa je zagorelo v hlevih za govejo živino na Logaškem polju. V požarnem poročilu o akciji gašenja na Ravniku lahko preberemo, da so gasilce poklicali na pomoč zelo pozno, ti pa so imeli pri dostopu na lokacijo težave zaradi ovir na cesti. Primanjkovalo je tudi vode za gašenje. Škoda je bila zelo velika.

90-letnico je društvo obeležilo z lepo slovesnostjo; dobilo je tudi povsem novo gasilsko črpalko Rosenbauer, ki jo, ne boste verjeli, uporablja še danes. Ob tej priložnosti so pripravili tudi veliko gasilsko vajo, pri kateri je sodelovala gasilska brigada Ljubljana. Prikazali so reševanje iz bloka z drsnim prtom in gašenje z vodnim topom. To je bila takrat za Logatec prava atrakcija.

*Pogorišče žage
Ravnik*

Leta 1970 se je Prostovoljno gasilsko društvo Dolnji Logatec udeležilo proslave ob 100-letnici gasilskega društva Ljubljana, **leto 1971**

pa je bilo za društvo zanimivo zato, ker tega leta na našem območju ni bilo nobenega požara.

V letu 1972 so med 16. in 23. aprilom gasilci zbirali denar za novo vozilo TAM 5500. Da je bilo novo vozilo še kako pomembno in potrebno je namreč pokazal požar, ki je 28. decembra ob pol enih zjutraj izbruhnil na ostrejšu gostilne Pri Korenčanu. Dolnje-logaški gasilci so namreč zamujali z gašenjem, ker

staro vozilo v garaži zaradi hudega mraza ni hotelo vžgati in so ga zato porivali do požarišča - približno 150 metrov. **Leta 1973** je bilo tako ob 95-letnici društva namenu predano novo vozilo TAM 5500, ki je od takrat dalje služilo tudi za prevoze pitne vode. Sodobni čas je namreč zahteval spremenjeno vlogo gasilskih društev.

Vaja reševanja z drsnim prtom

Med leti 1974 in 1978 so v društvu prenavljali gasilski dom. Prenovili so orodišče, stavba je dobila novo fasado, ostrešje, v njej so uredili garderobe in zamenjali zunanja vrata. **Leta 1977** je društvo štel 89 članov, od tega 45 operativnih. V poročilu najdemo tudi skorajda neverjeten podatek, da gasilsko društvo v tem letu ni prejelo nobenih dotacij, zato ni kupilo nobene opreme. Ampak to društva ni ustavilo; člani so veliko postorili s prostovoljnim delom in mislijo na praznovanje 100-letnice društva.

A

OD 100-LETNICE DO LETA 1998

Stoletnico močil dež

Leto 1978 je potekalo v znamenju priprav na izvedbo 100-letnega jubileja. Slavnostni občni zbor je društvo sklicalo 26. februarja 1978.

Udeležilo se ga je 66 članov in veliko gostov. Predsednik občinske gasilske zveze Viktor Kermavnar je v svoji razpravi predlagal, da naj bo praznovanje 100-letnice društva "široka manifestacija vseh notranjskih gasilcev".

Predsednik Franc Jesenovec (funkcijo predsednika je opravljal od leta 1975 do 1993) pa je v svojem poročilu povedal, da so društveni gasilci "skupno krotili ogenj okrog 400-krat". Dodal je, da je bila škoda, ki so jo povzročili požari, velikanska, "še večja pa je bila vrednost premoženja, ki smo ga gasilci obvarovali". V predsednikovem poročilu beremo tudi, da "dolga leta nismo imeli urejenega financiranja, nujno potrebna sredstva so pritekala neorganizirano. To

neurejeno stanje je rešil Zakon o požarni varnosti, kakor tudi Zakon o društvih in novoustanovljeni Samoupravni interesni skupnosti (SIS) za varstvo pred požari". Predsednik društva je v svojem govoru na tem občnem zboru pohvalil tudi zelo uspešno delo gasilcev pionirjev, ki so delovali v okviru krožka na osnovni šoli 8 talcev. Dosegli so namreč že prve uspehe na medobčinskih tekmovanjih, za katere je bilo odločilno dobro mentorsko delo Marinke Cempre Turk. Na zboru so gasilci sprejeli tudi pester program praznovanja 100-letnice, ki je bila osrednji dogodek leta.

Razstava v Narodnem domu
Fotografije desno: parada in
skupinska slika ob 100-letnici

1878 GASILSKI DOM 1978

V počastitev 100. obletnice gasilstva na Logaškem je društvo v Narodnem domu organiziralo zelo uspešno razstavo gasilskih rekvizitov in orodja ter priznanj in dokumentov. Razstavo je pripravil Rado Marušič, na njej pa je bilo moč videti tudi najstarejšo vodno črpalko Hidrofor. V okviru 100-letnice so se predvajali razni filmi z gasilsko tematiko, pripravili so tudi predavanja z diapozitivi.

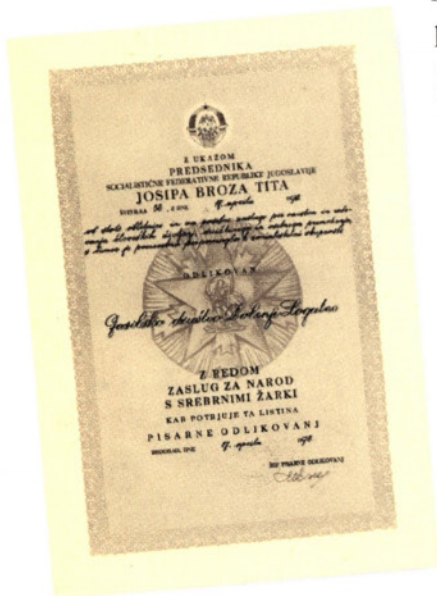
Tudi slavnostna seja ob 100-letnici društva je bila v Narodnem domu. V soboto, 17. junija 1978, je v Logatcu lilo kot iz škafo, kar je organizatorje spravljalo v slabo voljo predvsem zaradi načrtovanih prireditev naslednji dan. Kljub slabemu vremenu se je slavnostne seje in akademije udeležilo veliko gasilcev, prijateljev društva, gostov in predstavnikov občinskega političnega ter gospodarskega življenja. Predsednik Franc Jesenovec je v slavnostnem govoru orisal vlogo in pomen 100-letnega delovanja gasilskega društva, njegovo zraščenost s krajem in ljudmi ter vpetost v občinsko in regijsko organiziranost gasilstva.

V okviru akademije so v kulturnem programu, ki ga je režiral Marcel Štefančič, nastopili priznani slovenski umetniki – tenorist Rajko Koritnik, igralec Marjan Benedičič, harmonikar Milan Stante, pevka Marjana Deržaj, Pihalni orkester Logatec, ansambel SA-MA, moški pevski zbor Logatec in recitatorji. Dvorana Narodnega doma je pokala po šivih, mnogo občanov, ki si je želelo ogledati prireditve tudi zaradi eminentnih umetnikov, je ostalo pred dvorano.

Nedeljsko jutro, 18. junija 1978, so Logatec še močile deževne kaplje. Ko pa so ob 6. uri zvoki Pihalnega orkestra Logatec ustvarili praznično razpoloženje, je dež ponehal. Ob osmih zjutraj se je domači godbi pridružil še pihalni orkester iz Proseka pri Trstu. Dopoldne sta skupaj priredila koncert pred zdravstvenim domom. Praznično vzdušje, ki so ga ustvarili glasbeniki, se je podaljšalo v zgodnje popoldne, ko se je začela slavnostna parada, na kateri je sodelovalo 71 gasilskih društev z gasilskimi prapori, 67 gasilskih vozil in velika skupina narodnih noš. Skupaj je na paradi sodelovalo več kot 600 uniformiranih gasilcev.

Na velikem zborovanju pred Narodnim domom je predsednik Občine Logatec Franc Godina društvu izročil visoko državno odlikovanje – **red zaslug za narod s srebrnimi žarki**, s katerim je takratni predsednik republike Jugoslavije Josip Broz – Tito odlikoval gasilsko društvo Dolnji Logatec. Seveda praznovanje stoletnice

Faksimile priznanja red zaslug za narod s srebrnimi žarki

ni minilo brez prave gasilske veselice. Zabava je bila odlična, mlado in staro se je zabavalo ob zvokih Ansambla Lojzeta Slaka in mnogi gasilci še danes pripovedujejo, da je bilo takrat plesišče nabito polno od prve do zadnje skladbe.

Praznovanje stoletnice se je pravzaprav zaključilo v 101. letu društva (1979), in sicer s slovesnostjo, na kateri je Milan Kučan, predsednik takratne skupščine republike Slovenije,

ob prisotnosti predstavnikov političnega in gospodarskega življenja Občine Logatec sedmim najzaslužnejšim članom dolnjelogaškega gasilskega društva izročil visoka državna odlikovanja.

- Red dela z zlatim vencem je prejel **Jože Albreht**,
- red dela s srebrnim vencem **Ivan Černe**,
- medalje dela SFRJ pa so prejeli **Janez Pečkaj, Karol Korenč, Jože Brenčič, Franc Jesenovec** in **Franc Bogataj**.

*Nagrajenci (stojijo)
in Milan Kučan*

Gasilci pomagajo, ko reka prestopi bregove

Leta 1978 je spet poplavljala Logaščica. Reka je 28. januarja prestopila bregove in povzročila veliko poplavo, kakršne Logatčani ne pomnijo. Voda je poplavlila 36 hiš, 60 kleti in kleti šestih blokov ter tri gospodarska poslopja. Nivo vode je bil 234 centimetrov nad mostom pri sedanji mrliški vežici v Dolnjem Logatcu. Poplava je povzročila veliko škode, pri reševanju materialnih sredstev in ljudi so dva dni pomagali tudi gasilci.

Poplavljena Jačka

V Logatcu je istega leta potekal regijski tečaj za sodnike gasilskih in gasilsko-športnih tekmovanj. Prav ta dogodek je bil odločilen, da so se v regiji začela pripravljati redna tekmovanja, kar pa je zahtevalo tudi stalno strokovno usposabljanje gasilcev na različnih nivojih. Razvoja pa si gasilsko društvo ne more predstavljati brez dobre opreme. V društvu so načrtovali nakup novega gasilskega kombija in zato začeli prenavljati gasilsko orodišče. Rdeč gasilski kombi z registrsko tablico LJ-275-971 so gasilci zapeljali v garažo doma novembra **leta 1979**. Sredstva za vozilo, s katerim so prevažali ljudi in opremo, je prispevala SIS za varstvo pred požari.

Izobraževanje gasilcev na vseh nivojih je postajalo čedalje pomembnejše. **Leta 1980** je dolnjelogaško društvo organiziralo prvo srečanje gasilcev pionirjev iz vseh članic gasilske zveze Logatec. Od takrat naprej ta srečanja potekajo brez prekinitve vsako leto. V društvu so bili v tem letu ponosni tudi na mladinsko desetino gasilcev, ki je 17. maja 1980 nastopila na republiškem gasilskem tekmovanju v Celju in osvojila zlato medaljo.

Julka končala v Dražgoški bitki

Tudi **v letu 1981** so gasilci morali opravljati svojo osnovno nalogo - gasiti požare. Kakšnih katastrofalnih ujm sicer ni bilo, po velikosti je morda izstopal požar na gospodarskem posloplju Fečurjevih. V času od februarja do aprila je osem gasilcev uspešno zaključilo tečaj in pridobilo čin gasilca. Prišel je tudi čas, ko so se dolnjelogaški gasilci morali posloviti od zelo starega gasilskega vozila, ki jim je služilo od leta 1962. Čeprav je bil avto neokreten, je dobro služil namenu, gasilci so ga imeli radi in so ga ljubkovalno klicali "naša Julka". Ampak vsaka ljubezen se enkrat konča: Julko je društvo prodalo Viba filmu, tam pa so jo uporabili pri snemanju filma Dražgoška bitka. V enem od kadrov Julka zapelje na mino in ...

Julkino mesto v garaži je zavzelo vozilo TAM 5500, avtociстerna, s katero so gasilci dovažali vodo na požarišča, v sušnih obdobjih pa pitno vodo. To vozilo so gasilci uporabljali do leta 2006.

Požari se dogajajo tudi v zelo hladnem vremenu. Tak požar se je zgodil 20. februarja **1982**, ko je ogenj zajel *Remicov kozolec*. Požar sredi naselja (med občinsko stavbo in Cankarjevo ulico) so gasilci zaradi

pomanjkanja vode v javnem vodovodnem omrežju morali gasiti z vodo, ki so jo črpali iz vodnjaka v gasilskem domu. Še dobro, da je bila noč in promet na Tržaški cesti redek ... Mraz pa tak, da so se gasilcem na čeladah delale ledene sveče ...

Leto 1983 je zaznamovalo prostovoljno delo pri posodobitvi gasilskega doma, v katerega so prizadevni člani napeljali centralno ogrevanje, prizidali pa so mu tudi drvarnico. Tega leta so v domu priključili prvi telefon, pridružilo pa se jim je pet novih gasilskih častnikov, ki so potrebna znanja osvojili na tečaju na Vrhniki.

Leta 1984 je spet zagorelo v tovarni KLI; požar 10. julija so gasilci hitro pogasili in tako obvarovali podjetje pred veliko materialno škodo, ki bi nastala z uničenjem cele hale. 20. novembra 1984 pa so dolnjelogaški gasilci hitro intervenirali in uspešno pogasili požar tudi na železniški postaji.

Mladi gasilci nadaljujejo tradicijo odličnosti

Tudi **leta 1985** je občinska gasilska zveza organizirala gasilsko-športna tekmovanja desetih. Naše ekipe so bile na tekmovanjih odlične, dosegle so kar nekaj prvih mest. Posebej uspešni so bili pionirji in mladinci. Da so društveni uspehi odmevali tudi izven meja naših krajev, pa kaže imenovanje predsednika gasilskega društva Dolnji Logatec za poveljnika gasilcev notranjske regije. Franc Jesenovec je tega leta postal tudi član poveljstva gasilske zveze Slovenije.

Osem let po stoletnici, **leta 1986**, je društvu občinska gasilska zveza v hrambo zaupala novo motorno črpalko Zigler 1600/1 in prikolico zanjo. To je bila rezervna črpalka za vsa društva v primeru okvar, sprožila pa je zanimiv načrt investicij, kakor lahko beremo v uradnem zapisniku s seje štaba operative občinske gasilske zveze Logatec, ki je bila 11. maja 1986: *"V kratkem bo nabavljena še ena motorna brizgalna WW Zigler 1600/1, ki je namenjena Gasilskemu društvu Dolenji Logatec. Če bo mogoče dobiti ugoden kredit, naj bi se nabavili še dve novi MB 800/1 in sicer za GD Laze in GD Tabor. Nadalje je tudi predvidena nabava helikopterja za nadzorovanje požarov na Krasu."* Ni kaj, načrte so imeli gasilci vedno smeje!

Veliko gasilskih načrtov pa je uresničil dolgoletni poveljnik društva Jože Albreht. Za življenjsko delo na področju gasilstva je ta mož 21. septembra **1986** prejel najvišje gasilsko priznanje – KIPEC MATEVŽA HACETA. Priznanje mu je izročil takratni predsednik Gasilske zveze Slovenije prof. Branko Božič.

Skoraj vsako leto se je v društvu kaj kupilo ali zamenjalo. Skrb za dobro opremo je bila vedno prednostna naloga, saj so dobro usposobljeni gasilci samo s sodobno opremo lahko uspešni pri gašenju požarov. Tako je društvo **leta 1987** prodalo 16 let staro orodno vozilo TAM 5500. Nov dom je cisterna dobila v vasi Pristava pri Mestinju, s tamkajšnjimi kolegi pa vežejo dolnjelo-gaške gasilce posebno prijateljske vezi, zato sta se društvi pobratili leta 1998.

Nič nas ne sme presenetiti

Nobeno leto, tudi leto okroglih obletnic, ni minilo brez požarov. **V letu 1988** so morali gasilci intervenirati enajstkrat. Varstvo pred požari – njihova osnovna dejavnost pa se je vseskozi prepletala tudi z izobraževanjem in ozaveščanjem prebivalstva. Tako so oktobra, v mesecu požarne varnosti, gasilci na Tovarniški cesti v Logatcu organizirali zelo odmevno vajo, na kateri so prikazali rezanje avtomobilske pločevine s hidravličnimi škarjami, gašenje z ročnimi gasilnimi aparati, uporabo raztegljive lestve in zaprte spustnice – vreče, ki je gasilski pripomoček za reševanje ljudi iz višjih nadstropij.

V Slovenskih Konjicah pa je tega leta potekalo srečanje gasilcev pionirjev, ki se ga je udeležila tudi štiričlanska ekipa društva iz dolenjega Logatca. Trije pionirji so reševali teste znanja, Miha Špeh pa je sodeloval na likovnem natečaju z naslovom *Človek, zakaj tako* in "trenutek slave" doživel na naslovnici *Gasilskega vestnika*.

Jože Albreht (skrajno levo) prejema najvišje gasilsko priznanje – kipec Matevža Haceta (Matevž Haca (1910-1979) revolucionar, legendarni partizanski komisar in ljudski pisatelj, prvi predsednik Gasilske zveze Slovenije, predsedoval ji je do leta 1963. V njegov spomin v Sloveniji potekajo nacionalna tekmovanja v gasilsko športnih disciplinah, po njem se imenuje tudi najvišje gasilsko priznanje.)

Na slavnostno obeležitev 110-letnice se je društvo začelo pripravljati že na jubilejnim občnem zboru 6. februarja 1988. Gasilci so sprejeli program praznovanj in aktivnosti, ki so se potem tudi zvrstile. Posebej so se gasilci veselili izdaje zbornika *Gasilskih 110 let v Logatcu*, ki ga je uredil Ivan Černe, dolgoletni tajnik društva in občinske gasilske zveze. V njem je zelo podrobno predstavil zgodovino in razvoj gasilskega društva Dolnji Logatec - prvega gasilskega društva na Notranjskem. Priprave na pomembno obletnico so tekle vse do slavnostne proslave sredi julija 1988. Gasilci so zato polepšali tudi videz gasilskega doma, hiša je dobila novo barvo fasade.

V soboto, 16. julija, je bila v osnovni šoli 8 talcev v Logatcu slavnostna akademija, ki so se je udeležili predstavniki pokrovitelja, podjetja Valkarton Logatec, Skupščine občine (SO) Logatec, gasilskih društev, delovnih organizacij in prijateljska gasilska društva od blizu in daleč. Slavnostni govornik je bil predsednik društva Franc Jesenovec, ki je v nagovoru poudaril velik pomen gasilstva in predvsem skrb za stalno izobraževanje gasilcev. V kulturnem programu so sodelovali recitatorji in glasbeniki, ki so predstavili utrinke iz bogate 110-letne zgodovine društva. Ob tej priložnosti so podelili tudi odlikovanja, plakete in priznanja najuspešnejšim članom.

Nedelja je že po tradiciji namenjena paradi in družabnemu srečanju. Tudi ob 110-letnici je bilo tako. 17. julija zgodaj popoldne so se začeli

Miha Špeh na naslovnici Gasilskega vestnika

Skupinska fotografija ob 110. obletnici

1878

GASILSKI DOM

1988

zbirati gasilci z vseh koncev Slovenije. Ob 16. uri je zbrane pred Narodnim domom nagovoril predsednik Gasilske zveze Slovenije prof. Branko Božič, ki mu je besedo predal podpoveljnik gasilskega društva Dolnji Logatec Marko Cempre. Prof. Božič se je zelo pohvalno izrazil o delu in uspehih gasilskega društva. Program zborovanja je povezovala Marinka Cempre Turk, ki je kronološko prikazala zgodovino gasilskega društva. Na gasilski prapor sta spominski trak pripela predstavnik pokrovitelja Franc Jerina in predsednik SO Logatec Andrej Logar. Darovanih je bilo 14 zlatih in 11 srebrnih žebličkov. V slavnostni povorki je sodelovalo 35 članov pihalnega orkestra Logatec, 320 uniformiranih gasilcev iz 42 društev s prapori, 38 gasilskih motornih vozil ter konjska vprega z zgodovinskim gasilskim vozom in prvo ročno črpalko. Poleg prof. Branka Božiča so se slavnostne pavorke udeležili tudi predstavniki gospodarskega in političnega življenja občine. Po končanem zborovanju se je ob zvokih ansambla Henček plesalo in zabavalo dolgo v noč, kot se za gasilce spodobi.

Leto 1989 je minevalo kot vsako. Izobraževanja gasilcev, vaje, skrb za opremo ... Gasilci so se tega leta s posebnim priznanjem oddolžili tudi Ivanu Černetu za njegovo delo pri pisanju zgodovine društva, ki je izšla v zborniku.

Gasilci hodijo v šolo

Kako pomembno je biti v stalni dobri pripravljenosti, je pokazalo **letu 1990**. 10. maja ob 14.10 je strela zanetila požar v stanovanjski hiši in hlevu pri Pečkajevih na Tržaški 62. V intervenciji, ki je trajala do 22. ure, je sodelovalo 25 operativnih članov društva in 15 gasilcev iz Gorenjega Logatca. Škoda je bila velika. Precej nevšečnosti je povzročila tudi poletna suša, zaradi katere so morali gasilci dovažati vodo na prizadeta področja. V vodovodnem omrežju pa je bilo tako malo vode, da je Komunalno podjetje Logatec društvu prepovedalo črpati vodo iz hidrantskega omrežja, zato so jo morali črpati iz vrtine na brani v Žibršah.

Spet je kar nekaj gasilcev "hodilo v šolo": Marinka Cempre Turk, Bernard Jereb in Marko Cempre so uspešno opravili tečaj za višjega gasilskega častnika. In še nekaj pomembnega se je zgodilo. Tega leta je prenehala delovati SIS za varstvo pred požari, kar je pomenilo veliko zmanjšanje finančnih sredstev za delovanje gasilskih društev.

Požar ni kraj za učenje

Leta 1991 so gasilci že februarja pomagali občanom, da jih niso prizadele poplave. Krotili pa so tudi ognjene zublje. Kar enajstkrat je bilo potrebno intervenirati, na srečo so bili požari manjšega obsega. Gasilci so pomagali tudi vrhniškim gasilcem pri gašenju večjega požara v Starem malnu in gornjelogaškim pri gašenju hiše Jerajevih pod Strmico.

Leto **1991** za Slovenijo pomeni leto pomembne zgodovinske odločitve. 26. junija "ni bilo nič več tako, kot je bilo". Stanje povečane pripravljenosti je zato v gasilskem društvu trajalo skoraj vse leto, saj gasilci predstavljajo trdno organizirano skupino. Gasilskim društvom je nacionalna zveza tudi svetovala, *"naj v poletnih mesecih ne organizirajo družabnih prireditev in tekmovanj, pregledajo pa naj gasilsko tehniko in popolnijo manjkajočo opremo. Pregledati je potrebno oceno požarne nevarnosti s poudarkom ugotovitve stanja in ukrepov objektov s povečano požarno nevarnostjo. Preverite tudi delovanje sistema radijskih zvez."* Kljub naelektrenemu vzdušju se je zdelo modro, da iz stresne situacije vsaj za nekaj dni izključijo pionirje - deset jih je odšlo na tedensko letovanje na Debeli Rtič. Že spomladi tega leta pa se je prvič sestala gasilska veteranska ekipa: Janez Pečkaj, Matija Bogataj, Peter Verdinek, Janez Logar, Viktor Verbič, Anton Nagode in Ludvik Jančar. Jeseni so na občinskem tekmovanju dosegli prvo mesto.

Dobri tekmovalni dosežki so mladinski gasilski desetini **leta 1992** omogočili udeležbo na državnem tekmovanju na Ptuj. Zasedli so 15. mesto in osvojili srebrno tekmovalno značko. To poletje je bilo spet sušno. Šoferji gasilskega društva so opravili 324 prevozov, ljudem pa so pripeljali 1620 kubičnih metrov vode. Kljub zelo sušnemu vremenu požarov ni bilo veliko. Gasili so šestkrat, vsi požari so bili manjšega obsega. 3. junija so gasilci na zadnjo pot pospremili dolgoletnega poveljnika društva Jožeta Albrehta. Slovesa od izjemnega človeka, prijatelja in gasilskega aktivista se je udeležilo 120 gasilcev s 13 prapori iz gasilskih zvez Logatec, Cerknica in Vrhnika ter mnogi pomembni in ugledni gasilski funkcionarji.

*Obnova vodnjaka
na Čevici*

Po 18 letih nov predsednik društva

27. februarja **1993** je društvo po 18 letih dobilo novega predsednika in poveljnika. Predsednik je postal **Bernard Jereb**, poveljnik pa **Marko Cempre**. Tega leta je bil tudi slovenski gasilski kongres v Slovenj Gradcu, na njem pa je bila dolgoletna aktivna članica logaških gasilcev **Marinka Cempre Turk** izvoljena za podpredsednico Gasilske zveze Slovenije.

Tekmovalni uspehi naših ekip so se kar vrstili. 24. oktobra je v Cerknici potekalo regijsko tekmovanje. Veterani in mladinci so dosegli prvo mesto, pionirke in pionirji pa drugega. Tudi gorelo je, sedemkrat so morali gasilci intervenirati. Malo za šalo pa omenimo še dogodek, ki se je zgodil 23. junija zvečer. V močnem deževju je na Sekirici zagorel velikanski ogenj. Policisti, ki so gasilce obvestili o požaru, so kmalu nato tudi sporočili, da ne gre za požar, ampak da kres prihajajočemu poletju v čast kuri občan. Vreme ne izbira, kakšen kresni večer je pač tudi deževen.

S kresnim ognjem je povezan tudi vodnjak na Čevici, kjer vsako leto potekajo tradicionalni Večeri pri vodnjaku. In prav tega leta so gasilci s prostovoljnim delom pomagali pri obnovi vodnjaka, vanj so pritrdili sesalne cevi, na katere se lahko v primeru požara priklopi motorne brizgalne.

Gasilci postali lastniki

14. januarja **1994** je društvo opravilo lastninjenje in doslej družbena lastnina (gasilski dom, zemljišče, oprema) je postala društvena - last Gasilskega društva Dolnji Logatec. Tudi to leto je zaznamovala suša, kar 244-krat je bilo potrebno peljati pitno vodo v Grčarevec, Ložansko dolino, Žibrše in od oktobra dalje tudi v dom Medved na Medvedjem Brdu.

Med vzroki za požar je v tem letu izstopal udar strele, med večje požare pa štejemo tistega v stanovanjski hiši Mezetovih na Tržaški cesti. Požar je izbruhnil ponoči, gasilci pa so požar močno omejili, tako da je

zgorel samo del ostrešja. Kljub temu sta gašenje in sanacija pogorišča trajala 15 ur. Reševanje sta ovirala mraz in zelo slabo vreme. Ja, nesreče se pač dogajajo ob vsakem vremenu in gasilci morajo biti zato zelo dobro telesno pripravljeni.

Da se je počasi spreminjala vloga gasilskega društva, pa kaže podatek, da so gasilci konec januarja in v začetku februarja več noči zapored črpali vodo iz Logaščice ter tako omogočili umetno zasneževanje Sekirice.

Društvo je tudi sicer sledilo razvoju in novim smernicam: za novo **leto 1995** so krajanji prvič prejeli gasilski koledar. Leto pa je zaznamoval medijsko odmeven, skoraj s škandalom označen požar v gostinskem lokalu Papilon na Cankarjevi. Gašenje tega požara je bilo težavno zaradi lege stavbe v strnjem naselju. Zaradi suma, da se gasilci niso pravilno lotili dela, je požarišče obiskal poveljnik gasilske zveze Slovenije Matjaž Klarič. Pomanjkljivosti in napak pa ni našel. Govorice kljub temu niso potihnile, čeprav so analiza in opravljeni izračuni ovrgli vsak sum nestrokovnega ravnanja.

Tudi to jesen je bilo regijsko tekmovanje, tokrat na Ulovki. Pet naših ekip je doseglo zelo dobre uvrstitve.

Požar v Papilonu na Cankarjevi v Logatcu je bil medijsko odmeven

Mladinci - 3. mesto

Gašenje z visokim tlakom

Kar nekaj let si društvo ni moglo privoščiti nove opreme. **Leta 1996** pa so si dolnjelogaški gasilci kupili novo orodno vozilo MERCEDES BENZ SPRINTER. Sredstva zanj je prispevalo društvo, 51 odstotkov pa občinska gasilska zveza. 21. julija so pred Narodnim domom pripravili veliko gasilsko vajo in takrat je bilo vozilo predano namenu. Vanj je bila vgrajena tudi nova visokotlačna črpalka z rezervoarjem za 350 litrov vode - ZEBRA. Oboje je prišlo prav zelo kmalu. S to opremo so namreč gasilci pred uničenjem obvarovali osebni avtomobil, ki je zagorel zaradi na soncu pozabljenega plinskega vžigalnika. Ne vemo, če se spomnite, ampak tega leta je telefonsko številko 92 zamenjala številka 112.

Leto 1997 je bilo pestro in za gasilce naporno. Nov čas, naglica in stres so začeli kazati zobe. Povečan promet na cestah, sodoben način življenja; vse to je vplivalo tudi na aktivnosti društva. 2. junija so gasilci pomagali pri prometni nesreči in se, žal, prvič srečali tudi s smrtjo. Gorelo je tudi v bloku; na Pavšičevi v Logatcu so požar zaradi neodgovornega vedenja zanetili mladi. Poleg tega pa je 31 dolnjelogaških gasilcev sodelovalo tudi pri gašenju velikega gozdnega požara na Vremščici. Gasilci so tega leta začeli razmišljati tudi o prenovi gasilskega doma. Arhitekt Lovrenc Erker je pripravil idejne skice za prenavo. Osem članov je tega leta opravilo tečaj za strojnika, deset članov tečaj za izprašanega gasilca, dva člana pa sta opravila preizkus znanja za najvišji čin v gasilstvu. To sta bila Franc Jesenovec in Marinka Cempre Turk.

130 LET
PGD Dolnji Logatec

OD 120-LETNICE DO DANES

5

Z novim praporom v zadnjih deset let

Jubilejni 120. občni zbor je društvo pripravilo 28. februarja **1998**.

Predsednik Bernard Jereb je imel z društvom obsežne načrte. Tako so na občnem zboru gasilci največ govorili o prazničnem letu in aktivnostih, ki so jih načrtovali. Veliko prijetnih dogodkov so napovedovali in jih potem tudi uresničili. Tega leta so dolnjelogaški gasilci tako prvič organizirali kresovanje in na zadnji dan leta tudi silvestrovanje na prostem, ki so ga Logatčani navdušeno sprejeli.

V letu 1998, ko je društvo praznovalo 120-letnico delovanja, so bili člani društva zelo aktivni. Z geslom *V slogi je moč, Logatčani na pomoč*, ki je visel na gradbenem odru pri gasilskem domu, je društvo izvedlo zelo uspešno akcijo zbiranja sredstev, saj so gasilci tega leta temeljito prenovili svoj dom. Zaradi dotrajanosti je bilo potrebno zamenjati vsa okna v stavbi, vgradili so tri nova garažna vrata in obnovili fasado. Takrat je dom pravzaprav dobil podobo, ki jo ima še danes in jo je idejno pripravil logaški arhitekt Lovrenc Erker. Vsa dela so gasilci opravili sami, vložili pa so nekaj več kot tri tisoč ur dela. Več kot sto delovnih ur so opravili Janez Logar, Stane Šen, Karel Korenč, Florian Jereb, Peter Verdinek st. in Bernard Jereb. Podjetja, posamezniki in organizacije pa so izdatno pomagali z materialom in denarjem.

*Gasilski dom po prenovi 1998
Desno: skupinska fotografija ob
120-letnici in motiv iz parade*

Slovesnejši del praznovanja se je zgodil 11. julija, ko so gasilci blagoslovili novo društveno zastavo. Star prapor, ki so ga uporabljali od leta 1958, je zamenjal nov, natančno izdelan s podobo čevške cerkve in vodnjaka ter sv. Florjana, zaščitnika gasilcev. Izdelali so ga v podjetju Vezenje Ericoj v Ljubljani, v cerkvi sv. Družine pa ga je blagoslovil župnik Tone Kompare. Od tedaj dalje se gasilci vsako leto na florjanovo spet odpravijo k maši. Kar 50 let (od leta 1948 do 1998) so morali čakati na ta dogodek.

Fotografija prapora

Slavnostna akademija ob častitljivi obletnici je bila v petek, 17. julija, v Narodnem domu, dva dni kasneje pa so v lepem sončnem vremenu pripravili parado, pri kateri je sodelovalo 440 gasilcev, 37 praporov in 63 gasilskih vozil. Za korak v ritmu je skrbela pihalna godba Alpina Žiri. Osrednji govornik in gost na tej prireditvi je bil podpredsednik Gasilske zveze Slovenije Tone Koren, ki je v svojem govoru zelo pohvalno govoril o aktivnostih društva in poudaril vse večji pomen gasilstva v vsakdanjem življenju. Povedal je, da se tudi država čedalje bolj zanaša na gasilce, ki so trdno organizirana skupina z veliko strokovnega znanja. Ob tej priložnosti so podelili posebne plakete najbolj zavzetim pri gradnji gasilskega doma in najvišja gasilska odlikovanja. Odlikovanje za posebne zasluge je prejel Franc Jesenovec, gasilsko plamenico I. stopnje Marko Cempre, II. stopnje Miloš Nagode in Bernard Jereb, plakete gasilskega veterana pa so prejeli zaslužni člani Ludvik Jančar, Viktor Verbič, Karel Korenč in Janez Pečkaj. Gasilska veselica je bila živahen in sproščujoč zaključek praznovanja. Pred Narodnim domom se je množica prepustila druženju in plesu, igrala je skupina Strmina.

Pogrešate v aktivnostih gasilskega društva ženske, gasilke? Šele pred desetimi leti, torej leta 1998, je bilo v Lazah prvo srečanje ženskih desetini.

Sicer so ženske že pomagale pri aktivnostih društva, posebej ko je bilo treba kaj skuhati ali postreči na kakšni delovni akciji ali veselici. Tega leta pa so se prvič izkazale kot članice – gasilke.

Pozno jeseni so se dolnjelogaški gasilci veselili še enkrat. Tokrat zaradi priznanja, ki jim ga je podelila Turistična zveza Slovenije, in sicer za najbolj urejen gasilski dom v Sloveniji, zgrajen pred letom 1930.

Leta 1999 smo v Sloveniji praznovali 130-letnico gasilstva. Morda se je prav zato tega leta začela informatizacija gasilske dejavnosti, brez katere si dandanes sploh ne moremo več predstavljati dela gasilcev. Vse več pozornosti in aktivnosti so v društvu namenjali tudi mladim in leta 1999 prvič organizirali dan odprtih vrat za osnovnošolce. Že četrtrič pa so se gasilci v organizaciji dolnjelogaškega društva pomerili na reliju, ki so ga poimenovali po izjemnem možu Jožetu Albrehtu. Tudi zidati in prenavljati še niso nehali. Gradbena zgodba dolnjelogaškega doma se je tega leta nadaljevala z imenovanjem odbora za gradnjo prizidka k obstoječemu gasilskemu domu. Kljub velikim načrtom in daleč v prihodnost segajočim razvojnim pogledom pa so gasilci tudi to leto opravljali svoje osnovno poslanstvo: pomagali so pri odpravi posledic velikega neurja s točo, ki je 22. julija prizadelo Logatec, pomagali so pri reševanju poškodovancev v prometnih nesrečah ... Vseh intervencij je bilo 22. In tudi tekmovali so in dosegli veliko opaznih rezultatov.

Gasilci rešujejo življenja na cestah

Gasilstvo počasi prerašča v moderno in organizirano reševalno službo. Tako so gasilci **leta 2000** v sklopu meseca požarne varnosti za krajanje pripravili predstavitev gašenja z gasilniki, pod ugodnimi pogoji omogočili nakup le teh ter s sodelovanjem zdravstvenega doma Logatec omogočili številnim občanom vajo temeljnih postopkov oživljanja. Gasilci so sodelovali tudi pri snemanju televizijske oddaje *Naučimo se pomagati*, kjer so prikazali načine in postopke reševanja v prometnih nesrečah.

Gasilci so dobro usposobljeni za reševanje in pomoč v prometnih nesrečah

S tekmovanja veteranov

Gasilska zveza vsako leto razpiše program gasilskih tekmovanj za različne kategorije. Dolnjelogaško društvo je bilo tega leta izbrano za organizacijo slovenskega veteranskega tekmovanja, ki so ga odlično organizirali 10. junija na Sekirici. Aktivno je nastopila tudi domača desetina.

Veteransko tekmovanje je dolnjelogaško društvo gostilo tudi **v letu 2001**, udeležilo se ga je enajst moških in sedem ženskih veteranskih ekip. Istočasno je društvo prvič izvedlo tudi tekmovanje veteranov za notranjski pokal, ki od takrat poteka vsako leto.

Še dobro, da se gasilci stalno in redno izobražujejo ter tako ohranjajo svoje strokovno znanje, kajti vsake toliko se zgodi tudi večji požar. V letu 2000 so imeli dolnjelogaški gasilci 18 manjših intervencij, 24. junija 2001 pa je zagorela nedokončana streha na gradbišču motela Lom. Kljub zelo hitri intervenciji gasilcev je bilo poškodovanih slabih 300 kvadratnih metrov strehe.

Ogenj pa ne vnema samo streh, ampak tudi mlada srca. In zgodilo se je, da je 8. septembra tega leta ogenj ljubezni povezal gasilca Anjo in Tomaža Šena. To je bila prava gasilska poroka – nevesta se je peljala z gasilsko kočijo, na poti iz cerkve pa je mladoporočenca poškopila voda iz šestih cevi. Morda je tudi to "krivo", da ljubezen drži in se nam za podmladek v gasilskih vrstah ni treba bati.

Jesen je bila leta 2001 radodarna tudi s polhi, ki jih v pobrateni Pristavi ne poznajo, zato so gasilci organizirali "polharijo". Noč je bila polna dogodivščin in tudi nekaj polhov se je ujelo. Prijateljstvo pa je postalo še tesnejše.

Po enoletnem čakanju so gasilci februarja **2002** dobili gradbeno dovoljenje in vsa potrebna soglasja za gradnjo prizidka, zato so 3. aprila položili temeljni kamen. Gradnje so se lotili z veliko elana, obsežna pa je bila tudi pomoč v materialu in denarju različnih organizacij in posameznikov. Kljub gradnji prizidka je 25 članov opravilo izobraževanja za različne specialnosti. Ekipa pionirjev se je udeležila gasilskega kviza in osvojila prvo mesto. Enako uvrstitev so mladi dosegli tudi na 22. srečanju pionirjev, katerega organizatorji so bili Logatčani. 17. maja pa je sedem članov z vozili pomagalo pri gašenju gospodarskega poslopja v Zaplani.

*Fotografija levo: požar gospodarskega poslopja v Zaplani
Sredina: fotografija s polhanja
Desno: požar v Brestovici pri Komnu*

Nova podoba za 125. rojstni dan

Leto 2003 so dolnjelogaški gasilci začeli z žalostnim dogodkom; po hudi bolezni je gasilske vrste zapustil Viktor Verbič, ki je v društvu užival velik ugled. Ampak za vsako žalostjo pride veselje in tako se svet vrtil naprej. Leto si bodo člani tako zapomnili zaradi **125-letnice društva** in odprtja prizidka gasilskega doma. Kar 4581 prostovoljnih ur dela je bilo opravljenih, gasilci pa so pridobili dve novi garaži, prostorno učilnico in prostore za pisarno gasilske zveze in društva, kjer hranijo bogato materialno dediščino gasilstva na Logaškem. Pri gradnji pa je bila zopet izjemna pomoč nekaterih gasilcev: Stane Šen, Jože Pečkaj, Bernard Jereb, Marjan Maček, Franc in Franci Jesenovec, Tomaž Šen, Branko Dolinar, Primož Cerpič, Karol in Lado Korenč in Matjaž Žunič. 11. julija so prizidek predali namenu, slavnostni trak pa sta prerezala Bernard Jereb,

Ernest Eöry na
proslavi

takratni predsednik društva, in vodja del Stane Šen. Tega svečanega dogodka se je udeležil tudi predsednik nacionalne gasilske zveze Ernest Eöry. Ob obletnici so gasilci v domu odprli tudi razstavo, ki jo je postavil Franc Jesenovec. Ogledalo si jo je več kot 700 obiskovalcev, tudi učenci in učenke osnovnih šol.

Spominska plaketa

Poletje 2003 je bilo zaznamovano s požarom na obsežnem območju Krasa. Dolnjelogaški gasilci, enajst jih je bilo, so dva dni pomagali pri gašenju in omejevanju požara v Brestovici pri Komnu.

V delovanju vsakega društva pa pride tudi leto, ko se aktivnosti umirijo in življenje ponudi nekaj oddiha. **Leto 2004** je bilo tako in po letu velikih aktivnosti zaradi gradnje prizidka so si ga gasilci tudi zaslužili. Zaslužili pa so si tudi spominsko plaketo Občine Logatec, ki so jo prejeli za 125-letno uspešno delo na področju operativnega in izobraževalnega dela.

Kako uspešno je dolnjelogaško društvo, kažeta dva nagrajenca **leta 2005**. Nagrado Matevža Haceta – najvišje gasilsko priznanje v Sloveniji, je prejel Franc Jesenovec, Marinka Cempre Turk pa zlati znak civilne zaščite Republike Slovenije. Društvo pa je prejelo bronasti znak. V tem letu so že deset pomladi preživele *Gasilske novice*, ki članstvu prinašajo najpomembnejša obvestila in informacije. 16 članov je uspešno končalo izobraževanja za specialnosti, sedem

pa nadaljevalni tečaj za gasilca. Maja je društvo s pomočjo sredstev občinske gasilske zveze prejelo poveljniško vozilo Kangoo.

Leta 2006 je društvo kupilo podvozje Man, ki ga je nadgradilo podjetje Evro GV iz Ilirske Bistrice. To sodobno opremljeno gasilsko vozilo s cisterno GVC 24/50 je nadomestilo več kot 25 let staro cisterno. 42

milijonov tolarjev je bila vredna investicija, ki so jo gasilci uspeli pokriti z velikim finančnim vložkom občine, krajanov in posameznih delovnih organizacij. Svečan prevzem vozila je bil 16. julija pred Narodnim domom.

Novi vozili

Spet je gorelo na Krasu in spet so dolnjelogaški gasilci odšli na pomoč na področje pri Divači. 3. oktobra pa so uspešno zadušili požar v garaži Šušteršičevih na Tržaški cesti.

Gasilci so že v letu 2006 zaradi večjih dimenzij novega vozila začeli prenavljati garaže, leta 2007 pa so bila dela dokončana – nova vrata, elektroinstalacije in novi tlaki ter asfaltna prevleka okoli doma. Dela so bila zaključena ravno za srečanje nagrajencev Matevža Haceta, ki je 9. junija 2007 potekalo v Logatcu. Zbralo se je 51 nagrajencev iz vse Slovenije, med njimi dva Logatčana – Franc Jesenovec iz dolnjelogaškega društva in Viktor Krmavnar iz Laz. Drugo polovico leta 2007 je zaznamovalo vsakoletno tekmovanje članic v Lazah, ki se ga je naše društvo prvič udeležilo kar z dvema ekipama. Obe sta dosegli drugi mesti. V tem letu se je odvilo tudi veliko izobraževalnih aktivnosti. Kar 63 članov in članic se je udeležilo različnih usposabljanj. Na občinskem tekmovanju so ekipe gasilcev iz Dol. Logatca dosegle lepe uvrstitve. Gasilski podmladek, ki je obiskoval tedenska srečanja, pa so za nagrado peljali na ogled gasilske brigade Koper.

Konec šolskega leta 2006/07 je zaznamovala skupna vaja v osnovni šoli 8 talcev, saj si odgovorno vodstvo šole skupaj z gasilci prizadeva preverjati in spodbujati usposobljenost v različnih izobraževalno-reševalnih vajah. V tem letu so tako zaposleni in učenci ter gasilci preigravali situacijo požara v kotlovnici. Leto 2007 je zaznamovalo tudi zelo veliko povečanje števila intervencij – 50 jih je bilo, od tega deset prometnih nesreč in 29 požarov. 2. julija so gasilci pomagali pri odpravljanju posledic neurja, ki je zajelo Logatec, jeseni pa je 16 članov tri dni pomagalo pri reševanju težav zaradi ujme, ki je zajela Železnike. V društvu so kupili tudi novo orodje za tehnično reševanje in reševalni komplet za nudenje prve pomoči.

Gasilci vadijo z novim orodjem

Danes za prihodnost

Živimo v času, ko solidarnost in pomoč drugemu nista med najbolj pomembnimi in spoštovanimi vrednotami. Je že res, da stopimo skupaj, ko koga prizadene nesreča, ob ujmah in katastrofah ... Sicer pa – se držimo bolj zase. Zato so ljudje, ki s svojim znanjem nesebično pomagajo drugim, v teh časih kot svetle pikice na obzorju. Kot sonca, ki ne zahajajo. Kot svetle iskre, ki bi jim morali slediti. Zaradi njihove moči,

volje in odpovedovanja, zaradi njihove enostavne preprostosti in prepričanosti, da je to pač njihova vloga na tem svetu. Veliko jih je, ki bi jim morali slediti.

V tej knjižici smo objavili le nekaj drobcev 130-letne zgodovine; nekaj iztrganih fragmentov iz častitljivega življenja društva, ki je kljubovalo različnim oblastnikom in vztrajalo pri razvoju, iskanju novega in sprejemanju modernega.

Zato danes krajani Logatca mirno živimo in ustvarjamo z zaupanjem in prepričanjem v strokovnost in usposobljenost Prostovoljnega gasilskega društva Dolnji Logatec.

velu
fo dala

1977
1978
1979

Torana K.L.Y. Lopa-
ter.

Alarum ob 5-10 fode
botato 14 gantias e
motarke n pocum
erodjan.

Verba paiaa: nepe-
nidooof dolorea n
prostoma patabluya
gal'uska akp'horof.

Igarata ja g'or-
nua torvum.

Shade p'ca 80 mg
du'apov.

il' opul'ya

Zapiski

5. Seja upr. in podr. odbora PGD - Dol. Lepsten
dne 6. 12. 1960 ob 19 uri v gostinskem domu

Prisotni: Uroš Jaki, Janez Jaki, Albert Jaki, Jozef
Jaki, Anka Jaki, Stane Jaki, Simona Jaki, Jozef
Anton, Ferus August, Rodolfa Jaki, Mitja Čudak,
Veljko Voklar ml., Peter Jaki,

Dnevni red:

- 1) Pregled sklepa poduje sefe.
- 2) Poročilo o postopku dela v gostinskem domu.
- 3) Določitev najemne plače v gostinskem domu.
- 4) Podaja poročila.
- 5) Druge zadeve.

5. MOZAIK DRUŠTVENIH ZANIMIVOSTI

Ad 1: Pregled sklepa poduje sefe. Neizvršeni sklepi.
Razum se izdane poročila se ni izotani niiti se je
obolela stoli ni K.L. Dol. Lepsten. Nadalje se ni
določila najemna plača v gostinskem domu.

Ad 2: Ugotarja se, da je na postopku domu do
končane ni plačane pumača sefe, agrafa ni
omet na stopnišču, postavljene oknu ni net too
ja distribucija. Na poročila dela se plačana.
Medtem ko se dela na montaži odročeni
keri iz plebov ter poto tudi ni plačane
pale izstopu od Medanične plečarstva
Dol. Lepsten. Na podlagi ugotovitve je
razum se masni plin 75.970 se montažo

1 ZAZNAMOVALI SO ZGODOVINO DRUŠTVA

JOSIP SMOLE, 37 let član in 35 let načelnik gasilskega društva, umrl 5. marca 1925. Po prvi svetovni vojni je bil tudi načelnik Gasilske župe Logatec. Mož je bil zelo spoštovan, poznali in spoštovali so ga tudi takratni oblastni organi.

JOŽE ALBREHT, rojen 8. marca 1910 na Martinj hribu v Logatcu, umrl 2. junija 1992. Po poklicu je bil železničar – kretnik. V društvo se je vključil 13. januarja 1935. V času stare Jugoslavije so ga zaradi naprednega prepričanja izključili iz gasilske organizacije.

Med drugo svetovno vojno je služboval v različnih krajih Slovenije, po osvoboditvi pa je bil med prvimi, ki so začeli obnavljati gasilstvo, zbirati gasilsko opremo in pridobivati nove člane v občini Logatec. Sodeloval je z Milanom Vrhovcem – starosto slovenskega gasilstva, Ručigajem in Dolinarjem pri organiziranju gasilstva v občini. Leta 1955 je bil na ustanovnem občnem zboru Gasilske zveze Logatec izvoljen za poveljnika. To odgovorno nalogo je opravljal do leta 1987. V takratnem času je bil tudi hišnik z odgovornimi zadolžitvami v primeru požara in po njem.

Več let je bil član Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana in okrajne gasilske zveze. Njegova velika skrb je bila usposabljanje mladih gasilcev na vajah, tečajih in seminarjih, pri tem je sodeloval kot organizator tečajev, predavatelj ali član izpitne komisije. Na njegovo pobudo so mladi gasilci tekmovali že leta 1958. Do pozne starosti je spremljal delo gasilcev v logaški občini in izven nje. Jože Albreht je bil znan in spoštovan gasilec tudi v slovenskem merilu. V času, ko ni bil več aktiven na operativnem področju, je budno spremljal delo gasilcev, predvsem na intervencijah, in o

tem jasno izražal svoja mnenja oziroma opozarjal na morebitne napa-ke. Prejel je vrsto gasilskih priznanj in odlikovanj:

- vatrogasna zvezda I. stopnje leta 1969,
- gasilsko priznanje za posebne zasluge,
- red dela z zlatim vencem,
- nagrada Matevža Haceta.

IVAN ČERNE, rojen 30. junija 1913 v Logatcu, umrl 22. februarja 1990. Član društva je postal leta 1939. Bil je dolgoletni tajnik PGD Dolnji Logatec in Gasilske zveze Logatec. To delo je opravljal zelo natančno in dosledno. Aktiven je bil na različnih področjih – kot glasbenik v pihalni godbi Logatec in pevec v mešanem ter cerkvenem zboru. Ivan Černe je sodeloval na občnih zborih gasilskih društev z različnimi nasveti in pobudami, vodil je komisijo za popis in izračun požarne ogroženosti v občini Logatec. Komisija je imela zelo obsežno delo, ker je bilo potrebno popisati vsak objekt (hišo, blok, gospodarsko poslopje, delavnico, trgovino ...) posebej in nato na podlagi parametrov izračunati požarno ogroženost. Neprecenljiv je njegov prispevek na področju pisanja zgodovine gasilskega društva, zbiral pa je tudi podatke o zgodovini in razvoju Logatca. Podatke je črpal iz raznih pisnih virov, veliko se je pogovarjal tudi s starejšimi gasilci in občani. Pričevanja je zapisoval in dele uporabljal pri pisanju različnih člankov. Zanimala ga je tudi zgodovina izseljevanja v Združene države Amerike na prelomu 19. in 20. stoletja. Ivana Černeta se spomnimo kot človeka z izjemnim spominom, v razgovorih je svoje trditve vedno argumentiral z natančnimi datumi in navedbo oseb. V društvu in gasilski zvezi hranijo veliko njegovih zapisnikov, zapiskov in gradiv, prav vse pa odlikujeta natančnost in preglednost.

FRANC JESENOVEC, 1940. V gasilsko organizacijo je stopil leta 1968 in takoj opravil osnovna izobraževanja. Med leti 1973 in 1975 je opravljal delo gospodarja društva. Zaradi priljubljenosti med članstvom in strokovne usposobljenosti ter aktivnega delovanja je bil leta 1973 izvoljen v upravni odbor, leta 1975 pa za predsednika društva. To nalogo je vzorno opravljal 18 let – do leta 1993. Svoje strokovno znanje je vseskozi nadgrajeval z različnimi usposabljanji. Franc Jesenovec ima čin visokega gasilskega častnika II. stopnje.

V društvu je bil pobudnik rednih mesečnih vaj, svoje strokovno znanje je uspešno prenašal tudi na mlajše rodove, deloval je kot predavatelj

na različnih usposabljanjih. Leta 1980 je postal tudi poveljnik gasilske zveze Logatec in naloge vzorno opravljal do leta 1998. V tem času je po njegovi zaslugi zelo napredovala opremljenost s tehniko in opremo za gašenje. Bil je pobudnik mnogih javnih gasilskih vaj, na njegovo pobudo je društvo vzpostavilo stike s šolami in vrtci v kraju.

Franc Jesenovec je tudi eden od pobudnikov in organizatorjev družabnih srečanj, njegova zamisel je tudi gasilski reli. Njegove strokovne in organizacijske vrline so bile odločilne, da je bil leta 1985 izvoljen za poveljnika notranjske regije. Naloge je opravljal 13 let. Enako obdobje je bil tudi član poveljstva Gasilske zveze Slovenije. V tem času je največ svojega dela usmeril v pripravo meril za kategorizacijo društev. V društvu je bil nepogrešljiv pri vseh obnovitvah doma, zelo pomembna pa je tudi njegova vloga pri navezovanju stikov in negovanju prijateljstev s sorodnimi društvi.

Danes sodeluje pri mnogih organizacijskih nalogah, strokovnih izobraževanjih itd. Gasilski organizaciji je posvetil večino svojega prostega časa, zato ga spoštujejo mnogi gasilci. Ima neprecenljiva gasilska znanja, je pravi tovariš in zelo spoštovan tudi izven gasilske organizacije. Mladim predstavlja svetel zgled pravega gasilca. Za svoje delo je prejel mnoga odlikovanja in nagrade, tudi najvišjo - nagrado Matevža Haceta.

BERNARD JEREB, 1949, se je priključil gasilski organizaciji leta 1967. Sprva je deloval v PiGD KLI Logatec, kjer je bil zaposlen, leta 1972 pa se je priključil društvu dolnjelogaških gasilcev. Takoj po vstopu je opravil izpit za izprašanega gasilca, nekaj let zatem pa še usposabljanji za strojnika in sodnika gasilsko-športnih disciplin. Svoje gasilsko usposabljanje je končal s činom višjega gasilskega častnika II. stopnje.

Ker je vsa leta zavzeto deloval v operativi, je bil že leta 1981 izvoljen v upravni odbor društva, od leta 1993 pa zelo zavzeto opravlja naloge predsednika društva in hkrati tudi člana predsedstva Gasilske zveze Logatec. Sotovariši poznajo Bernarda kot zelo delovnega tako na delovnem mestu kot v društvu. Ni mogoče prešteti vseh ur, ki jih je in jih še namenja vodenju društva. Nikoli ne opravičuje predsedniških dolžnosti z "nimam časa". Čas za gasilce si vedno vzame, pa čeprav zaradi tega trpi njegova obrt. Velik je tudi njegov prispevek pri zelo pogostih obnovah gasilskega doma, saj vedno opravi zelo veliko delovnih ur.

Gasilci ga poznajo tudi kot zelo sposobnega pri pridobivanju finančnih sredstev in si želijo, da bi z enako gorečnostjo vztrajal med njimi.

MARINKA CEMPRE TURK, 1956, je stopila v gasilske vrste kot 16-letno dekle, vključila se je v izobraževanje in začela z načrtnim delom ter vzgojo gasilskega podmladka. Zanimanje mladih za vključitev v društvo je prav zaradi sistematičnega dela precej naraslo. Kmalu so se pokazali tudi dobri rezultati na tekmovalnem področju in pri usposabljanju za preventivne značke Preprečujmo požare. Marinka Cempre ima precejšnje zasluge, da se gasilska mladina udeležuje taborjenj, kjer si v prijetnem naravnem okolju slovenskih rek ali morja vsako leto nabira nova znanja gasilskih veščin. Ravno tako je Marinka pobudnica in začetnica vsakoletnih srečanj pionirjev Gasilske zveze Logatec, ki redno potekajo že četrto stoletje. Njena vestnost, zagnanost in požrtvovalnost niso ostale neopažene. Zato ji je bilo v društvu kmalu zaupano opravljanje tajniških del, opravljala jih je 21 let. Od leta 1993 pa s prav takšnim elanom opravlja naloge predsednice Gasilske zveze Logatec in podpredsednice Gasilske zveze Slovenije, kjer v predsedstvu uspešno zastopa interese članic - slovenskih gasilk. Kljub temu da ji to delo zavzema glavnino prostega časa, ne zapostavlja lastnega gasilskega izobraževanja. Tako je doslej pridobila čin visoke gasilske častnice II. stopnje in opravila usposabljanja za vrsto gasilskih specialnosti. V društvu s ponosom spremljajo njene dosežene rezultate in želijo, da bi jih nadgrajevala tudi v prihodnje, v dobrobit slovenske gasilske organizacije.

POGOVORI Z GASILCI

2

Mladi gasilec • **URBAN KORENČ**

V društvu smo zato, da se družimo, da se veliko učimo in da nekoč postanemo pravi gasilci. V društvu je zdaj 20 mladincev in pionirjev, ki se pod mentorskim vodstvom predvsem učijo veščin in pripravljajo na tekmovanja. Srečujemo se že s pravo opremo, spoznavamo vse, kar mora gasilce znati, da lahko strokovno deluje. Jaz sem se vključil v društvo zato, ker je z gasilstvom povezana cela naša družina, pa tudi zato, da bi nekoč pomagal ljudem. Imam pa tukaj tudi dobro družbo. Postali smo prijatelji, med nami imamo tudi eno dekle. Sam se hočem na področju gasilstva čim bolj izobraziti, narediti izpit in se nekoč vidim v društvu kot pravi gasilec. Mladim bi svetoval, da se vključijo v društvo – naučiš se veliko, kako ravnati z ognjem, naučiš se dela in življenja v skupini.

Ženske v gasilstvu • **MOJCA CEMPRE**

Žensk nas je v društvu malo, kljub temu se izobražujemo, napredujemo, torej delujemo operativno. Večina žensk je v društvo prišla po sorodstveni plati – če je vključen mož, so ponavadi vključeni tudi žena in otroci. V društvu imamo žensko desetino in vsako leto se temeljito pripravimo na srečanje ženskih ekip. Organizira ga logaška gasilska zveza, srečanje pa je namenjeno tekmovanju in tudi druženju. Članice nimamo pozivnikov, zato ponavadi nismo prve na terenu, delamo v ozadju, kljub temu je naša vloga zelo pomembna. Izobražene smo

in vemo, kako je potrebno pristopiti, kaj narediti, kako ravnati ... Jaz sem predsednica komisije za delo s članicami. Nekatera društva žensk sploh nimajo, mi pa smo mnenja, da smo ženske društvu potrebne. Tako kot v družini; moški in ženska različno razmišljata in prav je, da se v društvu odrazi tudi ženski princip ... Pri nas imata tako predsednik kot poveljnik veliko posluha za naše aktivnosti. Pomagata nam pri pripravah na tekmovanja, lani smo se celo udeležile tradicionalnega gasilskega relija. V gasilstvu veliko vlogo igra družinska tradicija.

Aktivni gasilec - poveljnik Gasilskega društva Dolnji Logatec •

FRANCI JESENOVEC

Poveljnik mora s pomočniki skrbeti, da je oprema vedno popolnoma pripravljena, skrbeti mora za posodabljanje opreme, za zamenjavo stare z novo ... Z opremo je veliko dela, poleg tega je treba skrbeti tudi za zaščitno opremo za gasilce. V društvu smo se v zadnjih letih kar dobro opremili. Mislim, da smo opremljeni tako, da lahko pri nalogah, ki jih imamo, učinkovito delujemo. Poleg tega je naloga poveljnika tudi, da pravilno motivira člane. Vedno je treba spreminjati načine, prilagajati aktivnosti, najti nove poti in si zastavljati nove cilje, da je delo za člane zanimivo, da se radi izobražujejo in sledijo novostim.

Vloga gasilskega društva se spreminja. Velikih požarov je manj, imamo pa več tehničnih intervencij - prometne nesreče, poplave, plazovi; veliko več je tega. Z usposabljanjem za te intervencije smo začeli že dolgo nazaj, tako da imamo za te naloge že prav veliko posadko. Vsako leto dodamo še kaj novega. Starejši morajo obnavljati znanje, delati je treba obnovitvene tečaje ... Tudi izobraževanje je naloga poveljnika. Skrbeti moramo za izobraževanje na vseh nivojih. Gasilci namreč lahko pridobivamo znanje za delovne intervencije in znanje za čine. Vaditi je potrebno tudi za tekmovanja, tam pokažemo znanje veščine gašenja. Sam imam pri svojem delu pomočnike, saj vsega dela ne bi mogel opraviti. Vesel sem, da se dobro razumemo in si med seboj pomagamo, da jemo oporo in tudi zato hitreje napredujemo.

ISKRICE

3

GASILCI POMAGAJO DELATI SNEG

Logatčani se zelo radi rekreiramo na Sekirici. Poleti že gre, pozimi pa je lepo, če je tam sneg. Ker pa so zime zadnje čase z belo odejo zelo skope, jo na Sekirici proizvajajo umetno. In gasilci pri tem pomagajo. Pozimi 2004 so več noči zapored črpali vodo iz Logaščice in tako omogočili umetno zasneževanje smučišča ter počitniško radost otrok.

Z DIMNIKARJI Z ROKO V ROKI

Sodelovanje z dimnikarji je bilo v gasilskem društvu vedno vzorno.

Dimnikarji so na občnih zborih vedno poročali o malomarnem ravnanju lastnikov stavb, mnogi od njih so bili tudi člani društva in so s svojim delom preprečili marsikateri požar.

Faksimile dimnikarskega računa

ločiti, ali so največ obiskovalcev zbrali Slaki ali Turbo Angelsi. Plesalo se je zagotovo bolj, ko so igrali Slakove melodije.

SLAKI, HENČKI IN TURBO ANGELS

Ni ga gasilskega društva, ki ne bi bilo daleč naokoli znano tudi po svojih veselicah. Vsako leto je to tudi za dolnjelogaške gasilce najpomembnejši družabni dogodek, katerega izkupiček je namenjen delovanju društva. Mnogi znani in priljubljeni ansambli so igrali na logaških veselicah, tako da se v društvu nekako ne morejo od-

PREVOZ ANSAMBLA

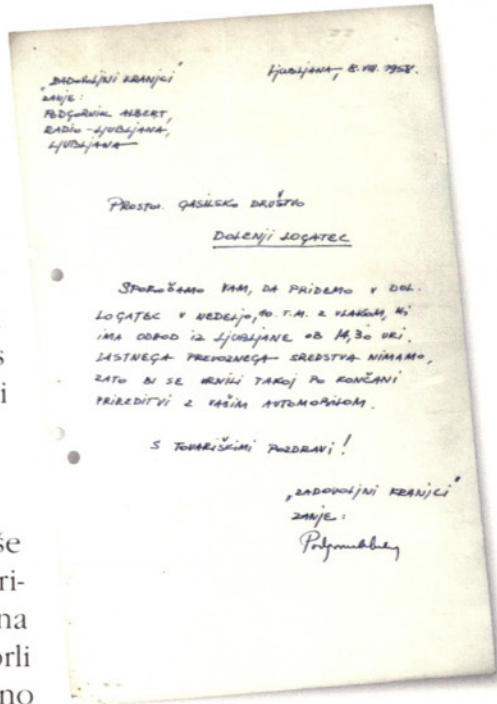

Na veselici ob 80-letnici društva so igrali Zadovoljni Kranjci. Za današnje čase nepojmljivo, ampak ansambel ni imel svojega avtomobila. V Logatec so glasbeniki prišli s popoldanskim vlakom ob 14.30, domov pa so jih odpeljali logaški gasilci s svojim vozilom. Pa naj še kdo reče, da glasbeniki dobro služijo.

GASILSKI AREST

V sedemdesetih letih, ko človekove pravice še niso bile to, kar so danes, so gasilci na veselici "uprizorili" arest. Redarji so v poseben zaprt prostor na vrhu stopnic pred Narodnim domom namreč zaprli obiskovalce veselice. Za to je bilo seveda potrebno naročilo in PLAČILO. Če torej zapornika ni nihče pogrešal, se je zgodilo, da je vso veselico presedel v zaporu.

POROČENI GASILCI

Gasilci se tako intenzivno ukvarjajo z ognjem, plameni in iskricami, da ni čudno, če kakšna ljubezenska iskrica tudi preskoči, zaneti plamen ljubezni in vžge ogenj sobivanja. Kar devetim parom se je zgodilo in zagotovo bo gasilstvo zanetilo še kakšnega.

GASILCI POMAGAJO GASILCEM

V Hanovru je bil velik sejem gasilstva, ki so si ga ogledali tudi gasilci iz Logatca. Na poti domov pa - bum - prometna nesreča, prevrnjen avtobus dolnjelogaških gasilcev. Na srečo se ni nihče poškodoval, v nesreči pa so jim prišli pomagat kolegi iz Kranja.

NI BILO PO PRAVILIH

Januarja leta 1954 je nenadoma hudo zbolel član gasilskega društva. Ker takrat ni bilo veliko avtomobilov, so ga kolegi naložili v gasilsko vozilo in odpeljali v ljubljansko bolnišnico. Na poti pa - STOP! Miličnik je ustavil vozilo, ker je ugotovil, da nima smernih kazalcev (gasilci jih niso mogli kupiti zaradi zelo visoke cene). Nič ni pomagalo, ne jok ne stok, plačati je bilo treba kazen!

1000 LITROV PIVA

Leta 1958 je bilo zelo vroče in 80-letnica društva pred vrati. V logaškem skladišču Slovenijavina pa NI BILO DOVOLJ PIVA. Groza! Gasilci

so se s posebno prošnjo obrnili na centralo Uniona v Ljubljani, da bi jim odobrili dodatne količine piva - deset hektolitrov, nekaj v sodčkih in nekaj v steklenicah. Toda piva tudi v centrali ni bilo. Žal. Veselica je bila kljub temu odlična.

PIVOVARNA Union DUBLJANA
SLADARNA IN TOVARNA KVASA

Številka: Pivovarna Unio - tel. 20 310, 20-311
Bančni rač.: Narodna banka Ljubljana, 401-T-357
Zal. postaja: Ljubljana-Siška - industrijski tir

PU
1954

Ljubljana L. 8./8. 1958.
Poštni predal 45

P.n.

Prostovoljno
gasilsko društvo,
- Dolnji Logatec.-

VAS ZNAK: J/752-PJ
VAS ZNAK: t. 52/58

V rešitev Vašega dopisa z dne 6. t.m. Vas vljudno naprošamo, da se za dobavo piva obrnete na založno skladišče piva "Slovenijavino" v Logatcu, ker naše podjetje ne razpolaga z nobenimi rezervnimi količinami piva, kontingent za Logatec pa prejema gornje založno skladišče.

Pozdravljamo Vas in beležimo: Zdravo !

Kopija v vednost:
Zalogi piva v Logatcu

Pivovarna »UNION« Ljubljana
Direktor
GABRIK FRANK
Gabril Frank

Gasilsko društvo
Dolga Dolga Logatec

17/57

Logatec, dne 23. Jan. 1954.

Logatec, dne 23. Jan. 1954.

vodniku za prekrške

Ljubljana

V vezi kazenske odločbe izdane od 18. januarja 1954 tov. Maru-
šič nadovanu iz Dol. Logatca števil. 42 vam sporočamo ter obenem naprošamo
sledede:

One 18. decembra 1953 je naš gasilski reševalni avtomobil znam-
ke " Peugeot - S. 2251 bil na vožnji v Ljubljani vsled njegove prevoza
v bolnico našega starejšega člana iz Dol. Logatca gostiša vojara kate-
ri je v tesnem socialnem položaju. Sofer ki je vozil omeneni avtomobil
zaradi nadovan je avtomobilnik zap. sled v sodnični uslovnici Dol. Logat-
ca ter je na našo prošnjo peljal v Ljubljano ker poseduje odgovarjajoči
soferaki izpit.

Avtomobil resnično nima smernih kazalcev ker radi visoke cene
istih jih do sedaj nismo mogli nabaviti kar pa bomo gledali da jih bomo
čimprej nadavili. Spominjamo, da skoro do te vožnje ni bil avtomobil
na javnih cestah ter je izvršil ta prevoz res radi njegove služaja.
V vezi s tem vas prosimo, da kasneje kateri priznane gasilsko
društva se nas ogreje, ter tovariško pozdravljamo.

K a p o z o b :

Sklepnik:
(Albreht Jože)

Predsednik:
(Tešar Anton)

Clasul 200

6. ČLANSTVO DRUŠTVA

2008

ČLANI in ČLANICE PGD DOLNJI LOGATEC V LETU 2008

ALBREHT	ANŽE
BAJC	FLORIJAN
BALEK	ŽIGA
BOLČINA	SILVESTER
BOŠNJAK	MIHA
BRADEŠKO	KLEMENTINA
BRENČIČ	JOŽE
CEMPRE	ANDREJ
CEMPRE	ANJA
CEMPRE	FRANČIŠKA
CEMPRE	MARIJA
CEMPRE	MARKO
CEMPRE	MATIJA
CEMPRE	MOJCA
CEMPRE TURK	MARINKA
CEPIČ	IRIS
CERPIČ	MAJDA
CERPIČ	MATEJ
CERPIČ	PRIMOŽ
ČEHIČ	NEVZETA
ČUK	MAJA
DEDIČ	ANKA
DOLINAR	BRANKO
ERŽEN	JAN
GRUM	FRANC
HODNIK	AMALIJA
HRAST	ROBERT
IVIČ	DAVOR
IVIČ	GREGA
IVIČ	LEON
JAKOP	DAVID
JANČAR	LUDOVIK

JEREB	BERNARD
JEREB	DANILO
JEREB	FLORJAN
JEREB	TADEJA
JEREB	VIDA
JESENOVEC	FRANCI
JESENOVEC	FRANČIŠEK
KLEVIŠAR	FRANC
KORENČ	ANA
KORENČ	BLAŽ
KORENČ	BRANKO
KORENČ	DRAGO
KORENČ	FRANČIŠKA
KORENČ	KAROL
KORENČ	LADISLAV
KORENČ	URBAN
KOROŠEC	ŽIGA
KOSMAČ	DARKO
KRISTANČIČ	ARMANDO
LESKOVEC	JAKA
LESKOVEC	TADEJ
LOGAR	MARIJA
LUKAN	TADEJ
LUKANČIČ	MIRA
LUKANČIČ	ROMAN
MAČEK	MARIJAN
MAROLT	ANTONIJA
MAROLT	MITJA
MARTINČIČ	JOŽE
MASLE	ANTON
MASLE	FLORIJAN
MASLE	MIHAEL

MENART	ŽIGA
MIVŠEK	IZIDOR
MLAKAR	LUKA
MLAKAR	TIA
MODRIJAN	DAMJAN
MOLJK	JANEZ
MOLJK	MATEJ
MOLJK	TOMAŽ
MRHAR	ŽAN
NAGODE	ANTON
NAGODE	DANIJEL
NAGODE	JANEZ
NAGODE	KLEMEN
NAGODE	MARTA
NAGODE	MILOŠ
PAVUNC	MIRAN
PEČKAJ	BORUT
PEČKAJ	JANEZ
PEČKAJ	JOŽE
PEČKAJ	SIMON
PODKRAJŠEK	ELDA
POPIT	BLAŽ
POPIT	LUKA
PUC	VLADISLAV
RAČNIK	TONI
RAZLOŽNIK	MITJA
REMIC	FRANC
RUDOLF	JANEZ
RUPNIK	JERNEJ
RUPNIK	VID
SELAN	MILAN
STOŠEVSKI	KLEMEN

STOŠEVSKI	LUKA
STOŠEVSKI	ROK
ŠEMROV	DARKO
ŠEN	ANJA
ŠEN	DUŠAN
ŠEN	GREGOR
ŠEN	STANISLAV
ŠEN	TOMAŽ
ŠINKOVEC	EDVARD
ŠINKOVEC	KAROL
ŠINKOVEC	PRIMOŽ
ŠINKOVEC	TOMAŽ
TERŠAR	MIHA
TOMINEC	ANDREJ
TRPIN	ŠTEFAN
TURK	TADEJ
VERDINEK	BOŠTJAN
VERDINEK	ELIZABETA
VERDINEK	MARIČA
VERDINEK	PETER
VERDINEK	PETER
VIDMAR	MARTIN
VIDMAR	MATEJ
ŽIDOV	ANDREJKA
ŽIGON	MITJA
ŽUNIČ	MATJAŽ
ŽURAJ	SEBASTIJAN

ČLANI in ČLANICE UPRAVNEGA in NADZORNEGA ODBORA v obdobju 2003–2008:

UPRAVNI ODBOR:

BERNARD JEREB • *predsednik*
STANISLAV ŠEN • *podpredsednik*
LADO KORENČ • *tajnik*
MATEJ CERPIČ • *član*
MARINKA CEMPRE TURK
FLORIJAN BAJC
ROMAN LUKANČIČ
FRANČIŠEK JESENOVEC
MILOŠ NAGODE

ANTON NAGODE • *predstavnik veteranov*
MATEJ CERPIČ • *predstavnik mladine*
MOJCA CEMPRE • *predstavnica žensk*
ANJA ŠEN • *blagajničarka*

NADZORNI ODBOR:

PRIMOŽ CERPIČ • *predsednik*
VLADO PUC • *član*
PETER VERDINEK • *član*

POVELJSTVO DRUŠTVA v letih 2003–2008:

FRANCI JESENOVEC • *poveljnik*
PETER VERDINEK ml. • *podpoveljnik*
TOMAŽ ŠEN • *podpoveljnik*
MARKO CEMPRE • *podpoveljnik*
PRIMOŽ CERPIČ • *pomočnik poveljnika za radijske zveze*
LADO KORENČ • *pomočnik poveljnika za prvo pomoč*
TOMAŽ ŠINKOVEC • *pomočnik poveljnika za naprave za zaščito dihal*
FLORIJAN BAJC • *desetar*
MILOŠ NAGODE • *glavni strojnik*
DARKO ŠEMROV • *orodjar*

OPERATIVNI ČLANI PO SPECIALNOSTIH

NAZIV SPECIALNOSTI	ŠTEVILO
STROJNIK	28
NOSILEC IZOLIRNIH DIHALNIH APARATOV	14
TEHNIČNO REŠEVANJE	15
GAŠENJE NOTRANJIH POŽAROV	7
SODNIK GASILSKO-ŠPORTNIH DISCIPLIN	9
MENTOR MLADINE	8
INŠTRUKTOR	5
REŠEVANJE S POMOČJO HELIKOPTERJA	3
INFORMATIK	3
BOLNIČAR	1
PREDAVATELJ	1
VODENJE ČLANIC	1
NEVARNE SNOVI	6
UPORABNIK RADIJSKIH POSTAJ	19
VODJA INTERVENCIJ	1
TEČAJ ZA POVELJNIKE PGD	2

STANJE ČLANSTVA PO KATEGORIJAH

leto	SKUPAJ	Pionirji in mladina	Pripravniki	Operativni	Rezervni	Veterani	Ostali	Podporni
1988	130	33	22	42		?	?	?
1998	128	31	1	52		18	26	
2003	129	35	5	55	2	22	9	1
2008	123	21	5	63	1	21	10	2

ČLANSTVO PO ČINIH

ČIN	V LETU		
	1958	1988	2008
Gasilec	31	39	17
Gasilec I. st.	14	23	14
Gasilec II. st.			10
Nišji gasilski častnik	11	5	4
Nišji gas. častnik I. st.	1	5	6
Nišji gas. častnik II. st.			2
Gasilski častnik		1	9
Gas. častnik I. st.		5	7
Gas. častnik II. st.			2
Višji GČ		1	1
Višji GČ I. st.		1	
Višji GČ II. st.			2
Visoki GČ I. st.			0
Visoki GČ II. st.			2

Članstvo

INTERVENCIJE V LETIH 1997-2007

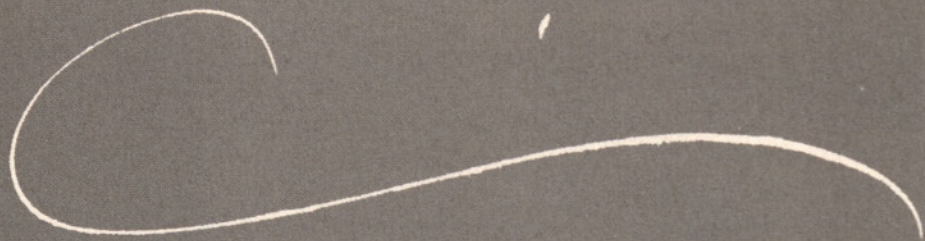
Vrsta intervencije	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Dimniški požari	1		2	1		1		2	2		1
Požari v naravnem okolju	2	9	4	3	7	5	8	1	6	6	17
Požari v stanovanjskih objektih, gospod. in pomožnih poslopijih	3	2	5	4	4	2	5	3	2	4	5
Kontejnerji za smeti in deponije	2	2		1	2	1	1	4	2	5	
Požari avtomobilov in prevoznih sredstev	1	3	3	5	2	2	3	2	3	5	6
Tehnične intervencije in prometne nesreče	4	2	5	2	2	1	1	3	5	5	17
Naravne nesreče - tudi pomoč drugim društvom	0	1	2	2	0	1	2	1	3	3	4
SKUPAJ	13	19	21	18	17	13	20	16	23	28	50

PREVOZI PITNE VODE V LETIH 1998-2007

Leto	Število prevozov	m ³ vode
1998	222	1.110
1999	175	875
2000	418	2.090
2001	214	1.070
2002	151	755
2003	425	2.125
2004	154	770
2005	152	760
2006	195	975
2007	143	715
Skupaj v desetih letih	2.645 prevozov	13.225 m³ vode

Isid
knjiige
so podprli.

OBČINA LOGATEC

Občina Logatec se razprostira na kraški planoti 450 do 900 m nad morjem in odpira vrata v notranjsko-kraško krajino. Na 173 km² je posejanih 19 naselij s skoraj 13.000 prebivalci. Največje naselje je Logatec, ki je 14. januarja 2006 s sklepom Vlade RS postalo mesto.

Med ostala večja naselja štejemo zlasti še Rovte, Hotedršico, Laze, Jakovico, Vrh Sv. Treh Kraljev, Medvedje Brdo, Žibršce in Grčarevec.

Logatec je že od Rimljanov pomembno prometno križišče, skoz katerega vodijo poti proti Idriji, Postojni, Žirem, proti Cerknici in Ljubljani, prek Hrušice pa v Vipavsko dolino. Avtocesta omogoča hiter dostop do prestolnice, njenega letališča in do luke Koper, kar gre še z železnico v prid hitrejšemu razvoju Logatca in celotne občine.

V preteklosti so bile glavne gospodarske dejavnosti žagarstvo, lesna proizvodnja in kmetijstvo. Danes ima občina poleg lesne industrije - družba KLI - zelo močno papirno-kartonsko industrijo - družba Valkarton - in kovinsko industrijo - družba Detel. Industrijsko-obrtni coni Logatec in Zapolje pa omogočata razvoj tudi mnogim manjšim družbam, ki iz leta v leto zagotavljajo vedno več kakovostnih delovnih mest. Tudi bližina Ljubljane ponuja našim občanom kar precej zaposlitvenih možnosti, tako da na Logaškem merijo najnižjo stopnjo brezposelnosti v državi.

Občina je ustanoviteljica treh osnovnih šol: 8 talcev, Tabor in Rovte, ki jih obiskuje več kot 1.200 otrok. V občini delujeta dva vrtca: VVZ Kurirček in Karitasov vrtec sv. Miklavža. Matična knjižnica ima svoje krajevne podružnice še v Rovtah, Hotedršici in na Vrhju Sv. Treh Kraljev. Glasbeno šolo obiskuje kakih 300 učencev. V občini deluje več kot 30 kulturnih društev; po dograditvi športne dvorane pa je tudi vedno več športnih klubov, ki se ukvarjajo predvsem z mladino.

V prihodnosti vidimo izziv predvsem v razvoju turizma in v predstavitvi pomembnih zgodovinskih zanimivosti, kot so Rimski zid na Hrušici in objekti ob Rapalski meji - Rupnikova linija, seveda v povezavi z naravnimi znamenitostmi ob robu Planinskega polja.

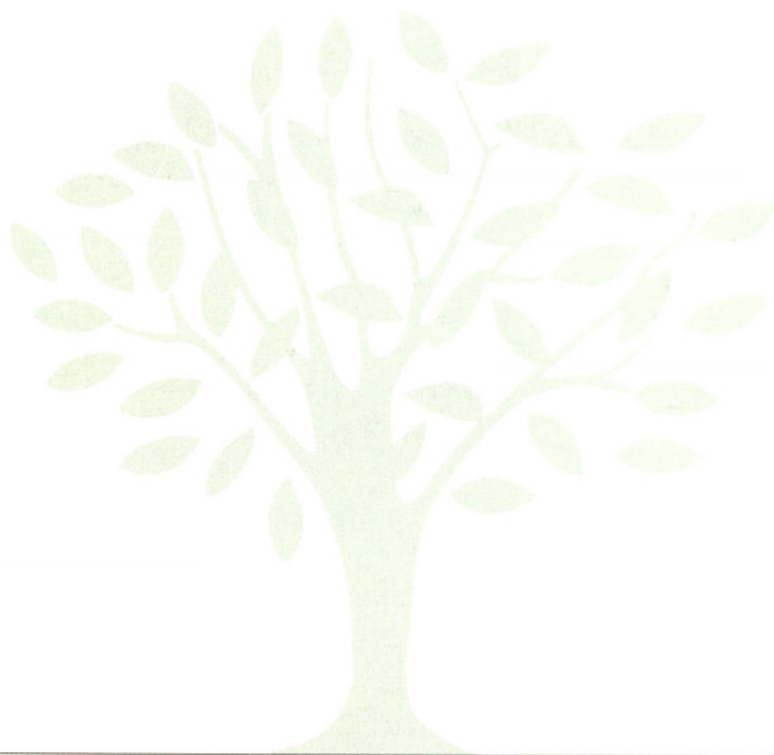
župan

VALKARTON

EMBALAŽA PO MERI

**podjetje za proizvodnjo in
predelavo valovitega
kartona d.d.**

1370 Logatec, Tržaška 1
telefon (01) 759 82 00

AdriaticSlovenica

Zavarovalna družba d.d. • Članica Skupine KD Group

poslovalnica Logatec, Tržaška 17

telefon: (01) 754 34 31

telefon PE: (05) 700 30 20

Gostinsko Rekreatijski Center
Logatec

INTROCOM.

Tržaška 11, 1370 Logatec
tel.: 01-7564471
Fax.: 01-7564472
E-mail: introcom@siol.net

DRUŽBA ZA ZAVAROVALNIŠKO ZASTOPANJE IN KREDITNO FINANČNO SVETOVANJE

NALOŽBENA ZAVAROVANJA:

- Naložbena zavarovanja z garantirano glavnico
- Skladi denarnega trga
- Obvezniški skladi—*Novo nastajajoči trgi*
- Delniški skladi—*Blue Chip*
- Delniški skladi—*hitro rastoča podjetja*
- Delniški skladi—*Novo nastajajoči trgi*
- Skladi skladov

PREMOŽENJSKA ZAVAROVANJA:

- Zav. stanovanjskih in večstanovanjskih hiš
- Zavarovanje stanovanjske opreme
- Zavarovanje etažne lastnine
- Zavarovanje asistence
- Zavarovanje odgovornosti iz naslova premoženja

ZAVAROVANJA ZA PRAVNE OSEBE

- Business CLASS
- Gradbena zavarovanja
- Zavarovanja odgovornosti iz naslova dejavnosti
- Zavarovanje obratovalnega zastoja

KREDITI:

Za fizične osebe:

- Gradnja in bivanje
- Gotovinski krediti
- Stanovanjski krediti
- Premoženski krediti

Za pravne osebe:

- Investicijski krediti
- Krediti za obratna sredstva

LEASING NA PREMIČNINE IN NEPREMIČNINE ZA PRAVNE IN FIZIČNE OSEBE

Finančno svetovanje— investiranje v valutno borzo—forex

VLGATI TAM, KJER SE SPLAČA

KOGOVŠEK ADAPT

Logatec d.o.o.

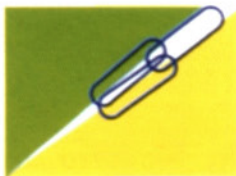
PETER KOGOVŠEK, *direktor*

slikopleskarstvo, antikorozijska

suhomontažna dela

adaptacije, prenove, polaganje podov

Tovarniška 29, 1370 Logatec
tel. (01) 7541 949, fax (01) 7542 729,
GSM 041 696 175

Menard RA

TRGOVINA, SERVIS IN MONTAŽA

- bela tehnika
- hladilni sistemi
- klima naprave
- kondenzacijske sušilnice
- toplotne črpalke

Tržaška 14 a, 1370 Logatec

Tel.: (01) 7541 014

(01) 7564 363

e-mail: informacije@menardra.si

ŠUŠTERŠIČ d.o.o.

1370 Logatec, Tržaška 33

tel.: (01) 754 12 78

fax: (01) 754 21 68

e-mail: sustersic.logatec@s5.net

TEHNODOM

tehnična trgovina

Tržaška cesta 148, 1370 Logatec
tel.: (01) 7541 215, fax: (01) 7541 205

WEBO d. o. o.

DEKONTAMINACIJA, OPREMA IN PROIZVODI

☎ **+386 1 560 30 10**
▼ **+ 386 1 560 30 20**
@ **info@webo.si**
www.webo.si

GASILSKA ZVEZA LOGATEC

Zapiski

5. izpovede seje ppe. odloca PGD. Del. Legatsa dne 20. 8. 18
ob 20. uri. v Gos. domu. v Del. Legatsu.

Dnevni red: Razprava glede vložitve PGD. Del. lega.
Tee radi negovne luaga postopka ob putitvi p'oisur p'is:
Musee Tomaiu na Brodu

Divotni: Peisa, Anton, Albert Jate, Tolmici Jate,
Rus, Anton, Musee Tomaiu,

Ugotovitve: Divotni poroginte ter Albert Jate pe-
sa, da je nekdo shišal od ter Rus, Antona p'kavai
PGD. Del. Legatsa, ki je namreko skatil radičanje.
Sodelujoči partear p'ri parlamentu ter Musee Tomaiu je Bista
Trjavnit ja, da je ter Musee Tomaiu p'itveval, da so
garilci pelo staba glabali - rebachi, da p'ito do kance
podali paperele starba p'ri da t'ploh p'ito pa p'ungo
kot da se poprjajo.

Divotni ter Musee Tomaiu izjavlja, da je narodna
obdobje ter bier vraka otuore, ter da se p'ri kaj' fakapa
mi mihdal izjavil. S'vau se p'gotovi, da je t'kavta
popolnoma izmisljena od strani ter Rus, Antona
ter se pa porava na papove. Divotni ter Rus mi-
ma nikakej oprandi'la ter se p'isaljeu od strani.

Divotni skleneja, da se p'ri da t'ropi p'kav, ter
p'ri izkljuditvi razpravje p'ri obcni p'lov.

Seja se razk'urdi ob 22. uri.

Na p'unci!

Zapiski:

dne 29. 1. 1939. let. 39

Kovariška
Gasilska četa
Dol Logatec.

Gasilska rajiona nam poročila sledi:
Ljubljanski dnevnik "Glasnik" je objavil v petek 24. 1. 1939. članek pod naslovom "Dol Logatec je po dolgem času opet v rokah". V tem članku navaja, da so domači gasilci pripeli na požarni sedež po 1. uri čim prej dostavili je oprelo v neposredni bližini gasilskega doma. Dalje navaja da so ukrali vodo ob glavnih cestah dostavili se nahaja v neposredni bližini vodnjaka br. 4. Čeni ko bile komotane ter so jih položili daleč odroč. Ugotarke so spravili v pogostih sile mehaniki v delavnici g. Leopolda Zvala. H koncu članka navaja dopisnik, da je uspešnost tamoznjih gasilcev vs. premožna.

Za slučaj, da bi bile navedbe v članku izmišljene, naj četa Dol. Logatec takoj zahteva v smislu triletnega načrta popravkih od dnevnika "Glasnik".

V petek pridem v Logatec dopoldan, mi prosimo da zelo radovo vseučete da boje lahko zapuščam restavri s pripravi, v slučaju obrekovanja dopisnika.

Z gasilskemu nadzornikom:

Šainik
Lemich

Staršina:
Lepelj

Viri in literatura

- Černe, Ivan: Gasilskih 110 let v Logatcu, Prostovoljno gasilsko društvo Dol. Logatec, 1989
- arhivski dokumenti PGD Dol. Logatec
- letna poročila predsednika in poveljnika PGD Dol. Logatec 1990 do 2007

*Delamo na gasilškem polju skupno
z veseljem in požrtvovalnostjo brez parlike.*

S. 2.

Sredstva:

Društvo dosega svoj namen s produkcijo v telovadbi, z različnimi vajami
in igranjem ali obiskovanjem spregoviteljnih vedijev.
Spolstičke prireditve so svoj namen društva.

Namen društva:

Namen društva je izboljšanje in promocija bližnjega okolja
in zajiščati požara braniti.

Marsolet

1. Uvod	5
2. Besede jubileju	7
Človek človeku človek (<i>Bernard Jereb</i>)	8
130 let vrednot, ki ne zbledijo (<i>Marinka Cempre Turk</i>)	9
130 let uspešnega dela (<i>Janez Nagode</i>)	10
Tovariške vezi (<i>Dragica Gobec</i>)	11
3. Logatec, naš gasilski okoliš nekoč in danes	15
4. PGD Dolnji Logatec skozi čas	19
1. Od ustanovitve do konca prve svetovne vojne	20
Požarno-varstveni red	20
Veliki požari na Logaškem	22
Požar v Dolenji vasi	22
Požar v Cerkovski vasi	22
Velik gozdni požar	23
<i>Nastanek požara</i>	23
<i>Obramba in gašenje požara</i>	24
Katastrofalna upepelitev Logatca	24
Prva požarna straža na Notranjskem	25
Organizacija požarnega varstva v začetku 20. stoletja	27
Eksplozija na železniški postaji	30
2. Zgodovina društva med prvo in drugo svetovno vojno	32
Brizgalno Rosenbauer pripeljali iz Avstrije	32
Gasilski dom, spodaj zidan, zgoraj lesen	34
Vigili del fuoco v gasilskem domu	37
3. Od konca druge svetovne vojne do 100-letnice društva	39
Po osvoboditvi smelo v nove čase	39
Marica - avto z leseno karoserijo	40
Ob 80-letnici nov prapor društva	42
V društvo pride Julka	42
Pogorela žaga	44
4. Od 100-letnice do leta 1998	46
Stoletnico močil dež	46
Gasilci pomagajo, ko reka prestopi bregove	49
Julka končala v Dražgoški bitki	50
Mladi gasilci nadaljujejo tradicijo odličnosti	51
Nič nas ne sme presenetiti	52

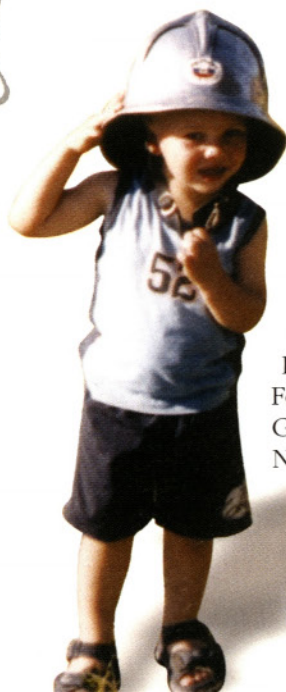
Gasilci hodijo v šolo	54
Požar ni kraj za učenje	55
Po 18 letih nov predsednik društva	56
Gasilci postali lastniki	56
Gašenje z visokim tlakom	58
5. Od 120-letnice do danes	60
Z novim praporom v zadnjih deset let	60
Gasilci rešujejo življenja na cestah	63
Nova podoba za 125. rojstni dan	65
Danes za prihodnost	68
5. Mozaik društvenih zanimivosti	71
1. Zaznamovali so zgodovino društva	72
Josip Smole	72
Jože Albreht	72
Ivan Černe	73
Franc Jesenovec	73
Bernard Jereb	74
Marinka Cempre Turk	75
2. Pogovori z gasilci	76
Mladi gasilec: Urban Korenč	76
Ženske v gasilstvu: Mojca Cempre	76
Aktivni gasilec - poveljnik PGD Dolnji Logatec: Franci Jesenovec	77
3. Iskrice	78
6. Članstvo društva	83
Izid knjige so podprli	90
Viri in literatura	99
Kazalo	102

Na pomoč!

Papir iz strani karj.

Korenčev knjig
1934

KOLOFON:

*Izdalo in založilo Prostovoljno gasilsko društvo
Dolnji Logatec, zanj predsednik Bernard Jereb*

Avtorji: Franc Jesenovec, Lado Korenč in Branka Novak

Uredila: Branka Novak

Oblikovanje: Igor Resnik

Lektoriranje: Anja Sedej

Fotografije: Andrej Korenč in foto arhiv društva

Grafična priprava in tisk: VZA - GO& VPD

Naklada: 500 izvodov

Ad 1: Treplad stlopat padleje atleor Neiz-
Delamo na gostilnem pogin skrysm
v veseljem in porrtovajnostjo brez rarlilke.

Jakobu Verbicu
D. Locatec.

Popovec korolec;
vpenj bil podtak;
njen. Dvustvo alar;
mirano s klucisicu,
delovalo

vodil,
gasenje
nac. Int.
Musec.

veji

10

pod 2 knj. - 7 knj.

Dvustvo Gor. Locatec je miher
teho - am delovalo - ker ni
bilo po tre b e.

1948

3. 20.11. 1931.

Hotedršica

D 61

PGD D. Logatec

Varte ogenj

614 842(497 4Doinji Logatec) 1878/2

0063401

COBISS

KNJARNICA LOGATEC

1908

1928

1948

1958

1978

1988

1998

2008

Tovarna K.L.T. - Logatec.

Abstraktno oblikovanje
kotato 14 garibauda e
motarke in peševski
arodjani.

Vredni parca: nepre-
vidnost delovca v
postopku rehabilitacije
glediska arhodjani.
Sprema je gov-
nina trzane.
Ihade cca 80 ml!
duvca.